விநோத விகடப் பிரசங்கம்

1924

O-,83
N24
11,827

T. D. R. I. 2082

R. R. M. 1781. 4. 1924

1781

விநோத

விகடப்பிரசங்கம்.

இரண்டாம்பாகம்.

பூ. கிருஷ்ணபிள்ளையவர்கள்

DEC

சிவமயம்

விடாநகைப்பை விளைவிக்கும்

வித்தாரி ஆசியன்

விநோத

விகடப் பிரசங்கம்.

இரண்டாம் பாகம்

தமிழ் நாடகக்குழு [illegible]

[illegible] ஸ்ரீமான்

T.T. சங்கரதாஸ் சுவாமிகளவர்கள்

மாணவரான

மதுரை—சந்தச்சரபம்

ஷண்முகதாஸ் அவர்கள்

இயற்றியது.

மதுரை புஸ்தகவியாபாரி

பி. நா. சி. பிரதர்ஸ் ஏஜண்டு

மு. கிருஷ்ணா பிள்ளையவர்கள்

வெளியிட்டது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா விலாஸம் பிரஸ், திருமங்கலம்.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்

விலை] 1934 [அணா-[illegible]

23 DEC [illegible] MADRAS

புதியபாடல்கள்! இனியகீதங்கள்!!

நமது நண்பர்கள் அனைவரும் எதிர் பார்த்திருந்த
பழனிக்ஷேத்திரம் முத்தமிழ்ச்சக்கரவர்த்தி
ஸ்ரீமத் மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்
கனிஷ்டசகோதரர் சுப்பிரமணிய ஆச்சாரியாரவர்கள்
குமாரர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
எம். ஆர். எஸ். வேலுச்சாமிகவிராயரவர்களியற்றிய
தண்டபாணித் தெய்வ மஞ்சரியென்னும்

பக்திரசக்கீர்த்தனம்

முதற்பாகம்	0	5	0
2-ம்பாகம்	0	5	0

உலகப்பிரசித்திபெற்ற செட்டிகுள வித்வான்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
இராமசாமிக் கவிராயரவர்களியற்றிய

புதிய பக்திரசக்கீர்த்தனம்

இதன் விலை அணா—4

இத்தமிழ் தேசத்தாருக்கு
இஃது
ஓர் கற்பகத்தருவென்னும்

இந்தியா சாஸ்திர சிந்தாமணி

பூலோகத்தில் மானிடராக அவதரித்த ஆடவர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் அத்யாவசியமுள்ளது யாவரும் உணரும்பொருட்டு தமிழில் எளியநடையாக அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை அணா—6

புதிது! புதிது!! புதிது!!!

[illegible]ஜெயம் டிராமா உபாத்தியாயர்
[illegible] பிள்ளை அவர்கள்
இயற்றிய

[illegible] கீர்த்தனம்

இதன் விலை அணா—5

மு. கிருஷ்ண பிள்ளை,
பி. ஸி. கி. பிரதர்ஸ் ஏஜண்டு,
புக்ஸெல்லர், புதுமண்டபம், மதுரை.

உ

சிவமயம்

தமிழ்நாடெங்கும் புகழ்பெற்றுள்ள மகாவித்வான்
ஸ்ரீமான்

T. T. சங்கரதாஸ்சுவாமி அவர்களின்

மாணவராகிய
சந்தச்சரபம்

ஷண்முகதாஸ அவர்களியற்றிய

விநோதவிகடப்பிரசங்கம்

இரண்டாம் பாகம்

சீர்பரவித்தலமீதிற் புகழ்பெற்றோங்கச்
செப்பருநவரசமாம் டிராமாவின்கண்
பேர்பரவ முன்தோன்றும் விகடாசிரியன்
பேசிடத்தக்க பிரியமான [illegible]
ஏர்பரவு மாவிகடப் பிரசங்கத்தின்
இரண்டாம் பாகத்தைப் பெற்றிட வென்றுளின்
சேர்பரவு மைங்கரவேள் பாதந்தன்னைச்
சிந்தித்தே பூசித்தே னிதம்புகழ்ந்தே

ஐயா! தமிழென்பதே மலர்வனம் [illegible] என்பதே [illegible] காரமும் பண்களென்பதே மலர்களும் பக்தியென்பதே [illegible]வும் அருளென்பதே சுவையாகவும் அறிவென்பதே [illegible] மானிட [illegible]களாகவும் அமைந்து [illegible] பெற்று [illegible] ஜீவான்மாக்களும், தானத்தன்மைக்குரிய சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய [illegible]யடைந்து வசிப்பதற்கேதுவாகிய இம்மேதினியை [illegible] தங்கிய சர்ச்சபையின் கண் வசிக்கும் சகல [illegible] மதிவல்லோர்க்கும், செல்வச் சீமான்களுக்கும், [illegible] பார்த்து வர்த்தனம். [illegible]

நாடக சபாவிற்கு முதன்மையாயுள்ளவனும் விகடப்பிரசங்கியெனப் பெயர் கொண்டவனுமாகிய ஆசியனை இது சமயம் வரை காணாததை யாதலிஷபத்திருக்கோ? ஆதலால் அன்னவன் வரவை இன்றெதிர் பார்க்கின்றேன் வரட்டும்.

ஆசியன் தோற்றம்.

ஆனந்தம் ஆனந்தம் என்ற மெட்டு.

[illegible] வந்திட்டேன் வந்திட்டேனே ஜாடி
[illegible] வந்தனை சொல் தந்திட்டேனே
இந்த அவையோர் மகிழ்க்க
[illegible] வாழ்க (வந்)

சரணங்கள்.

[illegible] வழிப்பின்னையாருக்குடைத்து
[illegible] மோதகங்கள் படைத்து
[illegible] அப்பமும் வெரப் படைத்து
[illegible] வந்திட்டதெல்லாம் படைத்து (வந்)

ஆடமென்றேறு மென்றுய் தந்தை யாரே
அவதரித்தே யானைத் புவி மேலே
விகடமென்றப் பேசைத் தாங்கி யிக் காலே
விளங்கிரீத சர்ச் சபைக்குமுன் ஞானே (வந்)

ஈரட்டிக்குமென் கொமனைப கீலே காட்டி
கள்ளர்க்கிவர்கள் தன்னையே விட் டோட்டி
கொட்டுக்கமுக்க குல்லாவை மாட்டி
தொபனரிபோபவென் குணத்தினைக் காட்டி (வந்)

சந்தச் சரப சண்முகத்தை தருடி
சண்முகதாச னுனைப்பினைக் கூடி
செந்தமிழான பதக்களை பாடி
சிந்தை மகிழ இனைமுன் கொண்டு பாடி (வந்)

இவளாரோ லழியேன் என்ற மெட்டு

கண்ணிகள்.

தாம்தன வந்தனம்—சபை மகிழ்க
தாரியே பரிங்கனம்

சந்திசெதிப் போர்களுக்கும்
ஜடை தலைக் காரருக்கும்
முக்திமுடிச்சவிழ்ப் போர்க்கும்
மூளையற்ற பெரியோர்க்கும் (தம்)

பக்தியில்முந்து வோருக்கும்
பக்தியற்ற பேர்களுக்கும்
அத்திருடி குடிப்போர்க்கும்
ஆசைதவிட்ட பிள்ளைகளுக்கும் (தம்)

புத்திகெட்ட பேருக்கும்
பாடைத்திருடு வோருக்கும்
மடித்தப்போன பெயர்க்கும்
மம்மதை பிருக்தவர்க்கும் (தம்)

சின்னசின்ன பிள்ளைகட்கும்
சிக்ரெட்பிடி சுருட்டுக்கும்
சொன்னசொல் மறப்பவர்க்கும்
சோம்பேரியாய்த் திரிவோர்க்கும் (தம்)

அரிசிகுறைந்த தற்கும்
ஆட்வர்சொல் கேட்பதற்கும்
வரிசைகெட்ட வாழ்வுக்கும்
வஞ்சனையிருந்த தற்கும் (தம்)

உல்க்கெரர்ந்தி ஜின்னுக்கும்
ஒயில்பத்தாயி யிருக்கும்
பலக்கைப்போட்டிடுங் கள்ளருக்கும்
பட்டுமுனாய் சுள்ளருக்கும் (தம்)

சடைக் கஞ்சா வயிரிக்கும்
தமபிழுக்குஞ் சிமிளிக்கும்
படுத்தடிக்குங் கோலிக்கும்
பட்டைச்சாராய நெடிக்கும் (தக்)

இட்டலிக்குஞ் சட்டினிக்கும்
இன்பமுள்ள நெய்தோசைக்கும்
தொட்டுத் தின்றிடுஞ் சீனிக்கும்
கடுகாப்பி யுப்புமாவுக்கும் (தக்)

சபை வாழ்த்து

நாதந்தி நாகுந்தி என்ற மெட்டு.

மாண்டார்களும் சிவத்தைப் பூண்டார்களும் பரத்தை
வேண்டார்களும் வாழ்கவே—கை கால் தலை
நீண்டோர்களும் வாழ்கவே

பொல்லார்களும் கல்விகல்லார்களும் உண்மை
சொல்லார்களும் வாழ்கவே—மெய்ஞ்ஞான
மில்லார்களும் வாழ்கவே

வையார்களும் அறத்தைச் செய்யார்களும் பலத்தைக்
கொய்யார்களும் வாழ்கவே—வைராக்கியம்
வையார்களும் வாழ்கவே

கெட்டாள்களும் சுத்த முட்டாள்களும் அவரைத்
தொட்டாள்களும் வாழ்கவே—எல்லாருமவை
விட்டான்களும் வாழ்கவே

ஆஸ்யன் வசனப் பாட்டு.

ஐயா சபையோர்களே! தலைவர்களே!
கவியோர்களே! புவியோர்களே!

பெரியோர்களே! சிறியோர்களே!
பெற்றோர்களே! மற்றோர்களே!—ஐயா!
ஞானிகளே! அபிமானிகளே!
நண்பர்களே! என் நண்பர்களே!
நாட்டார்களே! காட்டார்களே!
கல்லார்களே! பேரவார்களே!
நான் வாழ்க! நீங்கள் வாழ்க!
நாடு வாழ்க காடு வாழ்க
வீடு வாழ்க கூரை வாழ்க
விண் வாழ்க மண் வாழ்க
பானை வாழ்க சதுக்க வாழ்க
பசி வாழ்க ருசி வாழ்க
பட்டினி வாழ்க சட்டினி வாழ்க
பணம் வாழ்க குணம் வாழ்க
பரி வாழ்க நரி வாழ்க
எலி வாழ்க பூனை வாழ்க
[illegible] வாழ்க எறும்பு வாழ்க
கொசு வாழ்க மூட்டை வாழ்க
குதிரை வாழ்க [illegible] வாழ்க
இருள் வாழ்க அருள் வாழ்க
எல்லாரும் வாழ்க வாழ்கவே
ஜென்டில்மேன் ப்ளீஸ் இன்னொரு தரமும் வாழ்கவே

வ-ம் ஐயா! இன்னாருஞ் சபையினின் [illegible] பரந்த அன்பர்களுக்கும் அருங்கலைப் பூமான்களுக்கும் [illegible] மாறுங் கடந்த அருள் வேந்தருக்கும், ஆசியினை [illegible] வந்தனம், [illegible]. இவ்விடத்தில் முன் தோன்றிய [illegible] போதம்பிராப்த மாயிருக்கின்றார் போலத் தெரிகிறது இருக்கட்டும் அருகிற்சென்று பார்ப்போம்.

ஆஸ்யம் [illegible] செல்ல, [illegible]
மித்திர [illegible]

ஆ-வம் ஐயா! தங்களுடைய முட்டாள் குணத்தினால் யாத்திரை யெல்லாம் யோக க்ஷேமந்தான்.

ரூ-வம் அடே! அதென்ன முட்டாள் என்று தெரிவிக்கின்றாய் பார்த்து பேசவாயாக.

ஆ-வம் ஐயா! கோபப்படாதீர்கள் முட்டு என்பது இரத்தம் இரத்தம் என்பது சரீரம் சரீரத்தைப் பொருந்தியது ஆள் ஆள் என்பது மனிதர் குணம் என்பது தன்மை அதாவது தங்களுடைய மனிதத் தன்மையினால் யான் யோக க்ஷேமமெனத் தெரிவித்தேனே தவிர வேறொன்றுமில்லை தெரிய வந்ததா முட்டாளென்பதும்.

ரூ-வம் மித்திரா! பேஷ் பேஷ் நீ மிகுந்த புத்திசாலி இருக்கட்டும் நீ இதற்கு முன் போன ஊரெல்லாம் போக இப்போது எந்த எந்த ஊருக்கெல்லாம் போய் வந்திருக்கின்றாய்? அதுகளைச் சற்றெனக்கு விபரமாகச் சொல்வாய் பார்ப்போம்.

ஆ-வம் ஐயா! கேளுங்கள் யானிப்போது காலா முழுக் என்ற ஊருக்குப் போனேன் அதாவது இந்துஸ்தானியில் காலா என்றால் கரு முழுக் என்றால் ஊர் ஆக இவ்விரண்டையுஞ் சேர்த்தால் கருவூரென்றாகும் அதாவது கருவூருக்குப் போனேன்.

ரூ-வம் மித்திரா அதன் பிறகு அந்த ஊரை விட்டு எந்த ஊருக்குப் போனாய்?

ஆ-வம் ஐயா! அதன் பின் டெலிகாம் போனேன் அதாவது டெலி என்றால் இந்துஸ்தானியில் பை. காம் என்றால் ஊர். ஆக இவ்விரண்டையுஞ் சேர்த்துப் பார்த்தால் பையூரென்றாகும் ஆதலால் கருவூரைவிட்டு அந்தப் பையூருக்குப் போனேன்

ரூ-வம் சபாஷ் மித்திரா அதை விட்டு அப்புறமெங்கு போனாய்?

ஆ-வம் ஐயா! அதை விட்டு அப்த நகரத்திற்கு வந்தேன் அதாவது தெலுங்கு பாஷையில் அப்தம் என்றால் பொய்

நகரம் என்றால் ஊர். ஆக இவ்விரண்டையுஞ்சேர்த்து வாசித்தால் பொய்யூரென்றாகும் ஆதலால் பொய்யூருக்கு வந்தேன்.

ரூ-வம் மித்திரா மெச்சினேன் அதாவது கருவென்ற ஊரிலிருந்து பையென்றதில் வளர்ந்து பொய் என்ற இந்த ஊரில் பிறந்து வந்தேனென்று தெரிவிக்கின்றாயோ?

ஆ-வம் ஆம் [illegible].

ரூ-வம் சரி அதிருக்கட்டும் இப்போது யாத்திரையாக எந்தெந்த ஊருக்குப் போய் வருகின்றாய்?

ஆ-வம் ஐயா! இப்போது நான் மஞ்சாசுன் அழகுக் குலியிலிருந்து வருகின்றேன். அதாவது மஞ்சின்பது-ம அரசன் என்பது-துரை. அழகு என்பது-அம் குலி என்பது-பதி ஆக இத்தனையையுஞ் சேர்த்துப் பார்த்தால் மதுரையம்பதி யாகும் அதனால் மதுரையம்பதியிலிருந்து வருகின்றேன் வேறென்ன!

ரூ-வம் மித்திரா! இருக்கட்டும் நீ மதுரைக்குச் சென்றாயே அங்கு என்னென்ன அதிசயங்களை கண்ணுற்றாய்?

ஆ-வம் ஐயா! நான் மதுரைக்குச் சென்று, சத்திரத்திலே சாப்பிட்டதும் தூங்கினதும் தான் அதிசயமே தவிர வேறொன்றுமில்லிங்க சார்.

ரூ-வம் மித்திரா! அதென்ன அப்படித் தெரிவிக்கின்றாய் அவ்விடத்தில் உள்ளதற்கெல்லாம் பெரியதா சாப்பாட்டு அதிசயம்?

ஆ-வம் ஆமாங்க [illegible].

ரூ-வம் அப்படியானால் எங்கே சொல்வாய் பார்ப்போம் அந்தச் சாப்பாட்டு அதிசயத்தை

ஆ-வம் நல்லது கேளுங்கள் நான் சாப்பிட்ட சத்திரத்துச் [illegible] சாப்பாட்டின் அதிசய விநோத விதங்களை தெரிவிக்கின்றேன்.

ஆனந்தப் பரிபூரண விருந்தொன்று—எனக்
ககப்பட்ட தின்றே ரிடத்திலின்று—ஐயா!
நானந்தச் சேதிதனை முயன்று—சொல்ல
நாடிக்கேட்பீ ரெந்தன் றன் னம்பின்று (ஆன)

ஆள்நிகளமொரு தலைவாழையிலை போட்டு
அடிக்கடிவந்து யென்னவேணுமென்றுகேட்டு (ஆ)

அப்பளம் கேசரி	கோவா
அதிரசம் பாயாச	ஹல்வா
செப்பிய மைசூரு	பாக்கு
ஜிலேபி பால் போளி	கேக்கு
பூந்திப் பேணி	ரவாலாடு
பூரி குலாப்பு	ஜா[illegible]
சேர்ந்தக் காப்பி புப்பு	மாவு
நெய்யத் தோசைக் காரா	சேவு
காசா லட்டும் மாந்தி	ஜீரா
கண் பருப்பு சொக்கல்	மோரா
தாசாப் பழத்துரு	பிரணி
தவறு வடையுந் தேத்	தண்ணீரி
சொஜ்ஜியப் பக்கூட	தோடா
சோமாசு பக்காசு	ஜாடா
பஜ்ஜியுந் தேங்குழல்	லப்பம்
பக்கோடாவும் வெள்ளை	யப்பம்

மாவும்பிலாக்கொய்யா வாழைமணிலாகிச்சிலி யாரஞ்சிமுந்திரி
ஆவலைத்தருப்பம்புளி சீத்தா அன்னாசிமொராது புள் வெள்ளரி

இவ்வளவுஞ்சேர்த்துப் பிசைந்தவொருகையாலே
எட்டுவுருண்டைபண்ணி யென்னொருவாயாலே
அவ்வளவுந்தின்று யேப்பமிட்டுப் போட்டிக்காலே
ஆசையுடன் சொல்ல வந்திட்டேன் சபை முன்னாலே (ஆ

வ-ம் பார்த்தீர்களா சரி இப்போக் கொற்ற அதிசயமான விருந்தொன்று அவ்விடத்தில் அகப்பட்டது அதை பருகிவிட்டு அதற்கப்புறம் அந்தச்சத்திரத்தில் சற்றுஉறங்கினேன் ஆனந்தமாக விருந்தது அவ்வளவு தான் சார் கண்டது வேறொன்றுமில்லை

கு-வம் இருக்கட்டும் மித்திரா இதுபோக வேறேதேனும் தெரிய வருமா உனக்கு

ஆ-வம் சார் ஏதோ எனக்குத் தெரிந்தவைகள் என்னென்ன உண்டோ, அதுகளெல்லாம் ஒவ்வொன்றாகத் தெரிவித்துக்கொண்டேவருகின்றேன் தாங்கள் மாத்திரம் இதைக் கொஞ்சம் கவனத்துடன் கேட்கக் கொண்டே வரவேண்டியது அப்படி நன்னது சித்தம்

கு-வம் ஆகட்டும் அப்படியே

மலையாளமந்திரத்திற்கு

பதில்

கிலியாளயந்திரம்

சகல தேவதா சித்தி மூலம்

அரிஓம் நன்றாக குருவாக டங்கு டங்கு டிங்கு டிங்கு ஐயும் கிலியுஞ் சவ்வும் பெடு பெடு சவ்வுங் கிலியுங் ஐயும் பிடுபிடு தொங்கு தொங்கு பங்கு பங்கு மங்கு மங்கு என்றுவழுத்து கரி புரி பெரி பொரி இரக்கு இரக்கு ஆரவைத்து தின்னு படி தூங்கு நம்சனாஹா இதற்கு சக்கரம் கிடை பாரு

தேகபூஜைக்கு வேண்டிய

சாமான்களும் முறையும்

ஐயா சாப்பாத்தெட்டு நாள் சரியாய் 1-மண்டலத்திற்கு காள் 1-க்கு வேளை மூன்றுக்கு 3-தீரான் சாருபம் குடித்துவிட்டு ஆட்டு

சூனே ஆக்கர்த்தண்டு அலகு காய் கல்வி இலைகளைப் பிட்டு சாப்பிட்டுவிட்டு பூஜையிலுட்கார்ந்து ஆயுள்வரை ஜெபிக்க சகல தேவதைகளும் தடையன்னில் உடனே நித்தியாகும் செய்துபார்க்க

இஃது ஆருக்குப் பொன்னம்பலம் என்றமெட்டு

இராகம் தன்யாசி தாளம் ஆதி.

ஆருக்கு அந்நியப் பெண்ணசை யிருக்கிறதோ
அவனே பெரியவனாம்
பாருக்குள்ளே கல்யாணம்
பத்து முறை செய்தும் மோட்டாக்
காருக்குள்ளிருந்தார் கோலம்
காட்டினும் பெரியவனாவானோ? (௧)

தாலி கட்டியப் பெண்டிரைத்
தழுவித்தழுவி நித்தம்
காலில் விழுந்திட்டாலும்
கனப்பெரியவனாவானோ? (௨)

எத்தனையோ ஒப்பு பக்கத்
திருந்தாவதென்ன பலன்
அத்தனைக்கும் மேலானது
அந்நியப் பெண்களல்லவோ? (௩)

கான்றுடனே இந்தப் பெண்ணை
இன்று சேர்த்து வையுமென
தன்னுடைய பெண்டிரிடந்
சாற்றிடான் மனிதனுமோ? (௪)

அடிமிதியொடு ஜெயில்
ஆண்டுக்கிட்ட போதும்
பழிமிசை அஞ்சிடாது
பாவிதான் மனிதனுமோ? (௫)

இன்னொருவர்ப் பெண்ணைத் தினம்
இச்சியாமலே இருப்போனை
என்ன மடையனெனவே
வேகடை சாத்திரம் பாரு (௬)

சட்டித் தீர்த்தமும் பழயவெண்
சாமரைப் பூசையுந்தினம்
அட்டியின்றித் தான் கொடுக்கும்
அந்நியப் பெண்கட்கிணையாமோ? (௭)

மகனையனு தினமும்
இடைவிடாமலே கண்டு
பேசிமகிழ் மன்னியப் பெண்
போலவதற் கீடாகுமோ? (௮)

ஐயா இது விவேகசிந்தாமணிக்கு பதிலான

விவேகசிந்தாமணி.

கலிவிருத்தம்

அந்நியத்தைத் தகர்த்தவர்க் கோர்மழை
குந்தியேபுழி கொள்வர்க் கோர்மழை
பத்தினியிட்ட பாயர்க் கோர்மழை
அத்தினாத மும்மாரி சொரியுமே

காத்திரம் [illegible] க்கோர்மழை
தோத்திரித்துத் தழிப்போருக் கோர்மழை
ஆத்திரமற் றாந்தவர்க் கோர்மழை
பூர்த்தியாய்வரு மும்மாரி பொழியுமே

ஆ-வம் மித்திர இதென்ன நீ தெரிவிப்பவையெல்லாம் பார்க்க ஏனோ போனியில்லை, எதுக்கு மாறாகவே இருக்கின்றதே இது சுத்த ஞானசாஸ்திரத்தில் கூறியிருக்கின்றது

ஆ-வம் சார் என்ன போங்க, தாங்களென்னை ரொம்பவும்மீறி ரோட்டில் கொண்டு வந்து வைத்து விட்டீர்கள் போலிருக்கின்றதே சரிதான் சரிதான் இதை நன்றாகக் கவனிக்கவில்லைபோலிருக்கிறது அன்றியுமினிமேலன்று, அதாவது உலகில் ஞாயமெல்லாம் அநியாயமாகத்தான் தோற்றப்படும், அநியாயமெல்லாம் ஞாயமாகத்தான் தோற்றப்படும். ஆதலால் தாங்கள் கூறியது சரிதான் அதிருக்கட்டும் சார் கேளுங்கள் உலகில் கெடுதி யாரொருவர் செய்துவருகின்றார்களோ அவர்களுக்குதான் இது காலமும் கைமீது பலனும். நன்மை யாரொருவர் செய்து வருகின்றார்களோ அவர்களுக்கு இதுகாலமல்ல பிற்காலமும் பிற்பலனும் கிடைக்கும் இதற்கு அத்தாட்சி (பிலேடைச் சொல்) அரசன் அன்று கேட்பான் தெய்வம் நின்று கேட்கும் என்பதேயாம் ஆதலால் யான் மேற்கூறிய கவிகள் சரியானவைகளே எப்படித் தங்க ளபிப்பிராயம்.

ரூ-வம் மித்திர பேஷ் பேஷ் நீ மிகுந்த புத்தி சாலி நான் யான் மெச்சிக் கொண்டேன் உனதுவார்த்தையை வுச்சிதமென, மேலென்ன தெரியவரும்

அருசீர் விருத்தம்

சண்டைமீ றாதையாய் பாதம்
சமையம் போலாடாச் சென்னி
மண்டையை மடக்காக் கைகள்
மாறு சொற் கேளாக் காது
வண்டலைப் பேசா நாவு
வஞ்சத்தைப் பாராக் கண்கள்
முண்டையைச் சேராத் தேகம்
முன்னுக்கு வந்திடாதே

தன்ன தன தன்ன தன தன்ன என்ற மெட்டு

ஐயா இது

ஞானதீர்க்க சனம்

தன்னுக்குள் தானெண்ணிப் பாரு—இந்தத்
தாரணியில் பண்டுபோலே ஏதுண்டு கூறு

அன்னையும் பிதாவும் முதற் கெடுதி—அவர்கள்
அன்போடு நமைப்படிக்க வைத்ததுவும் கெடுதி

இன்னகரில் ஞானமுங் கெடுதி—பொருள்
இல்லாது வாழுகின்ற வாழ்வதுவுங் கெடுதி

காயிதமும் பென்சலுங் கெடுதி—பாடங்
கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர் பாடமதுங் கெடுதி

தாயின் சொற் கேட்பதுங் கெடுதி—கஞ்சா
தான் வாங்கியூதத் தூரா சுற்றுவதுங் கெடுதி

கோவிலுங் குளங்களுங் கெடுதி—நம்மைக்
கும்பிடச் செய்யுங் கல்லுஞ் சுவாமியுங் கெடுதி

காவியொடு உருத்திராக்ஷங் கெடுதி—வலது
கையிலுறு லிங்கமுஞ் செப மாலையதுங் கெடுதி

மந்திரம் படிப்பதுவுங் கெடுதி—பெரு
மஹான் போலே தாடி சடை வளர்ப்பதுங் கெடுதி

உத்தியை வெறுப்பதுங் கெடுதி—வாதி
யோட்டத்தை நாம் மறித்திடுவதுவுங் கெடுதி

பத்தி செயும் பத்தியுங் கெடுதி—இந்தப்
பாரில் பல சாஸ்திரத்தைப் பார்ப்பதுவுங் கெடுதி

சத்திரமுஞ் சாவடியுங் கெடுதி—அதிலே
சன்யாசிகளுக் கன்னம் தருவதுவுங் கெடுதி

யோகாப் பியாசமுங் கெடுதி—திரு
வோடெடுத் தினியுலாத்துவதுங் கெடுதி

ஆ-வம் சார் என்ன போங்க, தாங்களென்னை ரொம்பவுங்கீழ் ரோட்டில் கொண்டு வந்து வைத்து விட்டீர்கள் போலிருக்கின்றதே சரிதான் சரிதான் இதை நன்றாகக் கவனிக்கவில்லைபோலிருக்கிறது அன்றியுமினியொன்று, அதாவது உலகில் ஞாயமெல்லாம் அநியாயமாகத்தான் தோற்றப்படும், அநியாயமெல்லாம் ஞாயமாகத்தான் தோற்றப்படும். ஆதலால் தாங்கள் கூறியது சரிதான் அதிருக்கட்டும் சார் கேளுங்கள் உலகில் கெடுதி யாரொருவர் செய்துவருகின்றார்களோ அவர்களுக்குத்தான் இது காலமும் கைமீது பலனும். நன்மை யாரொருவர் செய்து வருகின்றார்களோ அவர்களுக்கு இதுகாலமல்ல பிற்காலமும் பிற்பலனும் கிடைக்கும் இதற்கு அத்தாட்சி (பிலேடைச் சொல்) அரசன் அன்று கேட்பான் தெய்வம் நின்று கேட்கும் என்பதேயாம் ஆதலால் யான் மேற்கூறிய கவிகள் சரியானவைகளே எப்படித் தங்க ளபிப்பிராயம்.

ஞ-வம் மித்திர பேஷ் பேஷ் நீ மிகுந்த புத்தி சாலி தான் யான் மெச்சிக் கொண்டேன் உனதுவார்த்தையை வுச்சிதமென. வேறென்ன தெரியவரும்

அருசீர் விருத்தம்

சண்டைபி ஊதையாய் பாதம்
சமையம் போராடாச் செய்வர்
மண்டை [illegible] க்கர் கைகள்
மாறு சொற் கேளாக் காது
வண்டலைப் பேசா நாவு
வஞ்சத்தைப் பாராக் கண்கள்
முண்டையைச் சேரா தேகம்
முன்னுக்கு வந்திடாதே

தனன தன தனன தன தன்ன என்ற மெட்டு.

ஐயர் இது

ஞானதீதிற்கு ஈனம்

தன்னுக்குள் தானென்னைப் பாரு — இந்தத்
தாரணியில் பலர்பாலே எதுண்டு கூறு

அன்னையும் பிதாவும் முதற் கெடுதி — அவர்கள்
அன்போடு நமைப்படிக்க வைத்ததுவுங் கெடுதி

இன்னலகில் ஞானமுங் கெடுதி — பொருள்
இல்லாது வாழுகின்ற வாழ்வதுவுங் கெடுதி

சாயிதமும் பென்சலுங் கெடுதி — பாடங்
கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர் பாடமதுங் கெடுதி

தாயின் சொற் கேட்பதுங் கெடுதி — குருசா
ரான் வாக்கிழுத் தாரை சுற்றுவதுங் கெடுதி

கோவிலுங் குளங்களும் கெடுதி — நம்மைக்
கும்பிடச் செயுங் கல்லு [illegible]யுங் கெடுதி

காவியொடு உருத்திராக்ஷங் கெடுதி — வலது
கையினு மிலங்குறுஞ் ஜெப மாலையதுங் கெடுதி

மந்திரம் படிப்பதுவுங் கெடுதி — பெரு
மஹான் பேரிலே தாடி சடை வளர்ப்பதுங் கெடுதி

உத்திரை யெடுப்பதுங் கெடுதி — வாமி
போட்டத்தை நாம் மதித்திடுவதுவுங் கெடுதி

பத்தி செயும் புத்தியுங் கெடுதி — இந்தப்
பாரில் பல சாஸ்திரத்தைப் பார்ப்பதுவுங் கெடுதி

சத்திரமுஞ் சாவடியுங் கெடுதி — அதிலே
சன்யாசிகளுக் கன்னம் தருவதுவுங் கெடுதி

யோகாப் பியாசமுங் கெடுதி — திரு
வோடெடுத் தாரிணி யலாத்துவதுங் கெடுதி

யேகாந்த மாவதுவுங் கெடுதி—வாழும
இல்லாம் விடுத்து வெளி யேறுவதுங் கெடுதி

சவிரக்க வைப்பதுங் கெடுதி—வணங்கி
யெங்காளும் பெரியோர் சொற்கேட்பதுவுங் கெடுதி

தேவியரைக் கைவிடுதல் கெடுதி—பாடு
தினமும் படா திருந்திடு வதுவுங் கெடுதி

வெட்டியிலே யில்லாம் விடுத்து—திரிந்து
விருவிரென போகுங் குட்டி [illegible] கெடுச்ச

சட்டியொன்றைக் கை தனில் கவிழ்த்து—பொ[illegible]
சந்யாசி போலே முச்சந்தியில் படுத்து

பின்னை குட்டிகளை மறக்காதே—பக்தி
பெரிதென்று பித்தம் பிடித்துப் புலம்பாதே

அன்னை யெனும் போது இனியாதே—மனைவி
யாசை பாசத்தை விட் டவனியில் கெடாதே

அரும்பாடு பட்டு பொருள் தேடி—வைத்து
ஆர்க்கு மடங்காத பரதேசிகளைக் கூடி

திரும்பாத யோசனை நாடி—பாவி
செத்துப் போகாதே பரியாய மாய் வாடி

வீணுன் சாவியைப் போக்கி—வுனது
வீட்டினிலிருந்த பொருள் யாவுஞ் சிலவாக்கி

காணுத காட்சியை நோக்கி—மலைக்
காட்டில் திரியாதே பிள்ளை மதனை நீக்கி

சிற்றின்பப் பெருமையே பெருமை—இந்தச்
செகமீதி லதைப் போலே வேறில்லை யருமை

மற்றதெல்லாம் பெரிய சிறுமை—அந்த

சந்தவிருத்தம்.

மாடமாளிகை கூடகோபுர
மானயிலங்களை நாடியே
மார்க்கமாகிய தீர்க்கமோடுசொல்
மகிமையுறப் பொருள்தேடியே
ஆடையாபர ணதியோடுமா
டாகொடுவும் படிக்கூடியே
அரசகெம்பூபெரு மாசனம்பயிலிக்
தலைநிமிர்ப்புகழ் தாங்கியே
காடவர்மகிழ்ந்திடும் படிக்கொடபி
னாசமோட்டாக் காரினில்
வாழ்விபொடு கோமாளியென்
றாரும்வெளியி லுலாத்தியே
பாடும்வினை யாடவும்பின்
சொஞ்சுகிறதை யிட்டுமே
கோவிற்குளமென மாவலதையுங்
கொள்வதாகுமே பேயரே

வைராக்கிய விருந்து

ஐயா கேளுங்கள் சிறிய கதையொன்று சொல்கின்றேன் ஒரு ஊரில் கொண்டைய்யங்கார் தம்பி மண்டூய்யங்கார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் அதாமஞ்செய்வதிலே யிருந்த மனமுடையவர் வெளிப்பார்வைக்கு மாத்திரம் தர்மஞ் செய்பவரைப் போலக் காட்டிக் கொள்கிறவர் வாய் ஞானம் பேசுவதிலோ அதிக சமர்த்தர் அப்பேர்க் கொத்தவருடைய வீட்டிற்கு ஏனைப்போலே வுள்ள ஒருவன் போய், சுவாமியாரே யாத்திரை வாசிகளுக்கோ பசி அதிகரிக்கின்றது கையிலோ காசுங் கிடையாது ஆதலால் எனது பசியைத் தணித்தனுப்ப வேண்டியது தாங்கள் தான் என்றான். அதற்கு

யோகாந்த மாவதுவுங் கெடுதி—யாழும
இல்லாம் விடுத்து வெளி யேறுவதுங் கெடுதி

சுவிரக்க வைப்பதுங் கெடுதி—ஷணங்கி
யென்றாளும் பெரியோர் சொற்கேட்பதுவுங் கெடுதி

தேவியைக் கைவிடுதல் கெடுதி—யொரு
தினமும் படா திருந்திடு வதுவுங் கெடுதி

வெட்டியிலே யில்லாம் விடுத்து—திரிந்து
விரு விரென போடுங் குட்டி [illegible] கெடுத்து

சட்டியொன்றைக் கை தலை தனில் கவிழ்த்து—பெரிய
சந்யாசி போலே முச்சந்தியில் படுத்து

பிள்ளை குட்டிகளை மறக்காதே—பக்தி
பெரிதென்று பித்தம் பிடித்துப் புலம்பாதே

அன்னையெனும் போடு இரியாதே—மனைவி
பாசை பாசத்தை விட்டு வெளியில் கெடாதே

அரும்பாடு பட்டு பொருள் தேடி—வைத்து
ஆர்க்கு மடங்காத பரதேசியாக கூடி.

திரும்பாத யோசனையை நாடி—பாவி
செத்துப் போகாதே பரியாய மாய்வாடி.

வீணான ஆசையைப் போக்கி—வுனது
வீட்டிலிருந்த பொருள் யாவுஞ் சிலவாக்கி

காணாத காட்சியை நோக்கி—மலைக்
காட்டில் திரியாதே பிள்ளை மதிகெட்டு [illegible]

சிற்றின்பப் பெருமையே பெருமை—இந்தச்
செகமீதி லதைப் போலே வேறில்லை யருமை

மற்றதெல்லாம் பெரிய சிறுமை—அந்த

சந்தவிருத்தம்.

மாடமாளிகை கூடகோபுர
மானயிலைகளை நாடியே
மார்க்கமாகிய தீர்க்கமொடுசொல்
மகிமையுறப் பொருள்தேடியே

ஆடையாபரணாதியோடமா
டாடெனும் படிக்கூடியே
அரசனெனும்பெரு முகமையின்
தலைமிருப்புகழ் தாங்கியே

காட்டவர்மகிழ்ந்திடும் படிக்கிடமி
ளாகமேமட்டாக் காரிகளின்
காயமொடு சேமாகியென்
றுளும்வெளியி லுலாத்தியே

உடுவும்வினை யாடவும்பின்
கொஞ்சுகிறதையு விட்டுமே
கோவிந்துளமென மாவலைதையுங்
கொள்வதாருமே பெயரே

வைராக்கிய விருந்து

ஐயா கேளுங்கள் சிறிய கதையொன்று சொல்கின்றேன் ஒரு ஊரில் கௌண்டய்யங்கார் தம்பி மண்டய்யங்கார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் அநாமகஞ்செய்வதிலே மிகுந்த மனமுடையவர் வெளிப்பார்வைக்கு மாத்திரம் தர்மஞ் செய்பவரைப் போலக் காட்டிக் கொள்கிறவர் வாய் ஞானம் பேசுவதிலே அதிக சமர்த்தர் அப்பேர்க் கொத்தவருடைய வீட்டிற்கு ஏழைப்போலே வுள்ள ஒருவன் போய், சுவாமியாரே யாத்திரை வாசிகளுக்கோ பசி அதிகரிக்கின்றது கையிலோ காசுங் கிடையாது ஆதலால் எனது பசியைத் தணித்தனுப்ப வேண்டியது தங்கள் தர்ன் என்றான். அதற்கு

ஐயர் அடே மடையா உனக்கென்ன கேடு ஏதேனு மொரு வேலை கிட்டியைச் செய்தாலென்ன அல்லது செய்ய வுனக்கு கைகாலக ளென்னமொண்டியா? அல்லது சப்பாணியா? அதுமன்னியில் குருடனா? அதுவுமில்லை, அப்படியிருக்க அதை விடுத்து பசிக்குதென்று கேட்கின்றாயே உனக்கென்ன வெட்கமில்லையா? நிரக்க வுனக்கு பசியெடுத்தால் நானேன் கொடுக்கவேண்டும், போடா போடா சம்பத்தாயோனி என்று கடுந்த வார்த்தைகளைப் பேசினார் அதைக் கேட்ட யாத்திரைவாசி மனந் திடுக்கிட்டு, ஒன்றும் பதில் பேசாது தலைகுனிந்தவனாகி, வெட்க முற்று சற்று நேரம் யோசித்து, மறுபடியும் ஐயரைப் பார்த்து சுவாமி தாங்கள் என்னை எப்படிப் பேசினாலும் சம்மதம் இச்சமயத்தில் எனது பசியைத் தணிப்பது தாங்களேயன்றி வேறொருவருமில்லை யென மிகவும் நயந்தும் பயந்தும் கூறினான் ஐயரதைக்கேட்டு ஏண்டா பயலே இச்சமயத்திலுனது கண்ணிற்கு யான் தட்டுப்பட்டினதால் தான் போச்சுது இல்லாவிடில் என்ன செய்வாய் நீ அப்போது பட்டினியாகத்தானே கிடக்கவேண்டும் அதுபோலே இப்போதும் பட்டினியாகக் கிடவென் என்றார் அதைக்கேட்ட யாத்திரைவாசி மிகவும் வருத்தமுற்று என்னடா செய்கிறது, இவனிப்படிக் கேட்டுவிட்டானே யேதுமிலன் பொல்லாத கருமியாக வல்லோ இருக்கிறான், அன்றியு மிவனிப்படி கேட்பதற்குப் பிரயோசனமாக இவனிடத்தில் நாம் சாப்பிட்டா லல்லோ மனமாறும் யென்றெண்ணி சொல்லுகிறான் சுவாமி யான் ஏதோ தெரியாத் தனத்தினால் வந்து தங்களைக் கேட்டுவிட்டேன் கேட்டக் குற்றங்களை மன்னித்து, ஒரு வேளை போஜனமிட்டனுப்ப வேண்டியது தங்களைப் பொறுத்ததுதான் யென ஐயர் கேட்டு யிதென்னடா பிழைவைச்சனியனை வட்டிக்கி வாங்கினது போலேயிருக்கிறது யென்று யெண்ணிக் கொண்டு மேல்படியான் அன்பத்திற்கு ஆத்தமாட்டாது, சரியாகட்டும் நீயிவ்விடத்திரு பிறகு நான் வந்து கூப்பிடுகிறேன் அதன் பிறகு நீ வரலாம் என்று சொல்லி விட்டு ஐயர் உள்ளே சென்று தானும் பெண்டுகும்கன்றும் இருந்ததுகளை சாப்பிட்டுவிட்டு, பிறகு வெளியில்வந்து சத்திரத்தில் சாப்பிடக்கூடிய யாத்திரைவாசிகளெல்லாம் வாருங்கோ என்றொரு சத்தமிட்டு உடனே உட்சென்று கதவைச் சாத்திக் கொண்டார்

அங்கு அதைக் கேட்டு யெழுந்த யாத்திரை வாசி பார்த்துத் திடுக்கிட்டு அசந்தவனாகி பிறகும், வருவார் வருவாரென்று எதிர் பார்த்தும் வாராமையால் அவனு முழுவதும் பட்டினியாகக் கிடந்து மறுநாள் தினம், இன்று யெப்படியாவதும் இவனிடத்தில் சாமர்த் யமாய்ப் பேசப் படாதென்று அன்று விடியுமுன் வந்து ஐயர் வீட்டுத் திண்ணையி லுட்கார்ந்து கொண்டிருக்க ஐயர் குளித்து வீட்டுக்கு வந்து இவனைப் பார்த்து அடே யாத்திரை வாசி நேற்று யேன் ஜனத்தோடு ஐயா நீ சாப்பிட வரவில்லை யென்று கேட்க அதற்கு யாத்திரைவாசி பணிவுடன் நேற்று யான் திண்ணையை விட்டு யெழுந்திருப்பதற்குள் தாங்கள் கதவைச் சாத்திவிட்டீர்களே யானெப்படி யுள்ளே வருகின்றது என்று பதில் சொன்னான் ஐயரதைக் கேட்ட ஐயர் சரி சரி இருக்கட்டும் இன்றைக்குச் சாப்பிடலாமென்று அன்றியு மின்னென்று பசியோடு இருக்கக் கூடியநீ இவ்வளவு அஜாக்கிரதையாயிருக்கலாமா? பந்திக்கு முந்து படைக்குப் பிந்து வென்ற பழமொழியைநீ கேட்டதில்லைபோலும் இருக்கட்டும் இனி மேலப்படி யஜாக்கிரதையாக, எப்பவு மிராதே யென்று சொல்லி வீட்டி னுள்ளே சென்று தானும் தம் பத்தினியுமாக இருந்த சாதம் பதார்த்தம் முதலியவைகளை யெல்லாந் சாப்பிட்டு முடிந்ததும் வெளியில் வந்து யெப்போதும் போலே, சத்திரத்தில் சாப்பிடக்கூடிய யாத்திரைவாசிகளெல்லாம் வாருங்கோ யென்று கூக்குரலெழுப்பி யிட்டார் அதற்குள் திண்ணையிலே முன்பாகவிருந்த யாத்திரைவாசி வேகமாக யெழுந்து வருவதற்குள் ஐயர் கதவைச் சாத்தி விட்டு உள்ளே சென்று விட அதைக் கண்டயாத்திரைவாசி மனம்நொந்து அடா, ஆஹா இன்றைக்கும் விட்டானே இவனிடத்தில் யெப்படி நாம் சாப்பிடுகிறது, இவன் இரண்டு நாளாய் நம்மை யேமாற்றிக் கொண்டே வருகின்றானே, இதை யெப்படியும் செய்தாலும் செய்யட்டும் அதுதானும் துக்கம் இருக்கட்டும் நாளைக்கு யெப்படியாவது சாப்பிடுகிறது யென்று தன்னுக்குள் தானே யோசித்துக் கொண்டு யெப்படியும் மறுநாளைக்கும் கன்று அன்று பூராவும் விழித்துக் கொண்டே யிருந்து, தொல்லைக்கும் பேசாமல் பல்லும் விளக்காமல், ஐயர் வீட்டு வாசப்படியில் பேய்வுட்கார்ந்து தெருக்கதவை எப்போதும் போலே ஐயர் குளித்து விட்டு வீட்டுக்குவர அவனைப்

பார்த்து விட்டு என்னடா நீ, யிவ்வளவு காலையில் வந்து வாசப்படியில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டாய் ஆற்றுக்குப்போய் கொல்லைக்கிருந்து விட்டு பல்லை விளக்கி ஸ்நான பானஞ் செய்து விட்டு சுத்தமாக வந்தாலென்ன வென்றார் அதற்கவன் சொன்னதாவது

அளவற்ற ரூபாயாகும் யானையுமலையில் பல்லை
விளக்குவதுண்டோ வந்தவிபரந்தைப் போலெனக்கும்
பழக்கமதில்லைப் பட்டினியானதி றையலின்றுக்
குளத்துக்கும் வருகுதில்லை கொண்டுவா சாதந்தன்னை

என்று சொன்ன மாத்திரத்தில் ஐயர் கேட்டு இதென்னடா இவன், விடா கண்டியாக விருக்கிறான் என்றெண்ணிக் கொண்டு சரி சரி யிருக்கட்டும் நீ யின்னமே யிரு. யானுட்சென்றமடிகட்டிக் கொண்டு வருகிறே னென்று வுள்ளே சென்று உடையைக் களைந்து வேறாடையை யணிந்து கதவைக் கொஞ்சமாகத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு சத்திரத்தில் சாப்பிடக் கூடிய யாத்திரைவாசிகளெல்லாம் வாருங்கோவென்று வாயைத்திறந்து சபதமிட்டுமிடாதுக்குள் யாத்திரைவாசி ஐயர் காலின் சந்தில் புகுந்து உள்ளே சென்றுவிட்டான் ஐயர் திடுக்கிட்டு மனம் வேர்த்து, திடீரென இடிவிழுந்தவர்போலாகி அங்கம் பதறி கோபக்குறிபோடு அடே நீ யெப்படி வந்து விட்டாய் என்றார் அதற்கு யாத்திரை வாசி சுவாமி தங்களுடைய கால் சந்து விட்டது யான் வந்து விட்டேன் என்று பதிலுரைத்து நின்றான் ஐயர் சரி இருக்கட்டும் நீ இங்கு உட்காருங்கிரு சாதங் கொண்டு வருகின்றேனென்று உட்செல்ல, அதைக் கேட்ட யாத்திரைவாசி நல்லது ஆகட்டுமென்று சொல்லி, ஐயர் உள்ளேசென்றவுடன், அங்கிருந்த ஓர் பரணியின் மீது யேறிக்கொண்டு வுள்ளே என்ன நடக்கின்றது பார்ப்போமென்று வுட்கார்ந்திருக்க, அச்சமையம் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் ஐயர், தனது மனைவியை யழைத்து, பெண்ணே இத்தனை நாளாய்

சங்கத்தங்கியமதுரை மேலக்கோபுரவீதி மெட்டு

காற்றுக் கொண்டிருந் தொருவனின்று தானே   எந்தன்
தாழ்க்குள் புகுந்து முன்னே வந்திட்டானே   நமது

சோற்றுக்கு மோசம் வந்திட்டதாலே நானே   இன்று
சொல்லு கின்றேன்கேளு மெத்தனருந் தேனே

நோயுற அனைத் தலையினை யாலே   னை
கோங்கி யடிப்பேன் முதுமேலே   நீ
ஓயாதழு வுள்ளாலே   அவன்
ஓடிடுவான் வெளியாலே

அப்புறம்நுவரும்
ஆனந்தமாகவே
ஒப்பியே சாதத்தை
யுண்டிடலாமடி—கேளு—கேள்—கேள்

ஐயா ஐயர் இந்த விதமாகச்சொல்லிவிட்டு தலையணையை யெடுத்துக் கொண்டு ஓங்கி யோங்கி கோயாமலடிக்க, அம்மாள் ஓயாமல் அழுமாக இருக்க, அந்த பெரிய சப்தமானது, யாத்திரைவாசியின் செவியில் கேட்க, இன்னு மென்ன நடக்கின்றதென்று யாத்திரைவாசி பார்த்துக் கொண்டேயிருக்குஞ் சமயத்தில் ஐயர் அடிப்பதை நிறுத்திவிட்டு, இப்போதாவது அவன் போயிருப்பான் என்றும் கூடத்தில் போய் பார்த்து வருவோமென்றும், வந்து பார்க்க அவனைக் காணாமையால், ஐயர் மிகுந்த சந்தோஷமுற்று அளவிறந்த பூரிப்போடு உள்ளே போய், அடியே நீ யின்னுமேனழுதுகொண்டிருக்கின்றாய் அழாதே அவனைப்போதே போய்விட்டான், ஆகையால் ஆக்கின சாதம் பதார்த்தம் எல்லாம் கொண்டுவா சாப்பிடுவோமென்றுரைக்க, அம்மாளது கேட்டு தாங்கள் சொல்லிய யோசனை, தான் நல்லயோசனையென்று சொல்லிக்கொண்டே சாதம்பதார்த்த முதலியவைகளைக் கொண்டு வந்து கூடத்தில் வைத்து ஆளுக்கொரு இலையைப் போட்டுக் கொண்டு சாதம் பரிமாறும் போது, ஐயர் அடியே யெனக்கிரண்டு பங்கு படைக்க வேண்டுமென்று சொல்லு அம்மாள் யெனக்கிரண்டு பங்கு யென்று சொல்ல, ஐயர் போடி போடி பயித்தியக்காரி உனக்கென்ன கஷ்டம் நான் ஓங்கி கோயாமலடித்ததால், எனக்கல்லவோ பெருங்கஷ்டம், ஆகையால் எனக்குத்தானிரண்டு பங்கு யென்றுரைக்க, அதைக் கேட்டு அந்

மான் போரும் போரும் பத்தியக்காரரே உமக்கென்ன கஷ்டம் காலுமாமலுமுதால் பெனக் கல்லவோ பெரியக் கஷ்டம் ஆதலால் எனக்கு தான் இரண்டு பங்கு, பென்றுரைத்து வொருவர்க்கொருவர் வாது செய்துக் கொண்டிருக்க, பரணியிலிருந்த பாத்திரவாளி கேட்டு இது நான் சமையம் என்று அப்படி வுங்களுந் திரண்டு பங்காகும், நான் போகாமல் வந்த வீட்டேனல்லவா ஆதலால் எனக்கு தான், இரண்டு பங்கென்று கீழ் குதித்து நிற்க அதைக் கண்ட இருவரும் மனம் வாடி திகிலடைந்து, ஒருவர்முகத்தையொருவர் பார்த்து, முகமலேயிட்டு ஒன்றும் பேசாது பிரமைத்தியுற்றிருக்க, பாத்திரவாளி, பாத்திரத்திலிருந்ததைகளை யெல்லாஞ் சாப்பிட்டு விட்டு பாத்திரத்தை யவர்கள் முகத்தில் வீசியெறிந்து விட்டு இனிமேலிப்படிச் செய்யாதே செய்யாதே யென்று முகத்தில் இரண்டு மூன்று அறையும் அறைந்து விட்டு தான் நினைத்த பக்ஷ பாத்திரைக்குச் சென்றாறும் இதாவது உலகில் தர்மத்தைப் பாராட்டும் பொருட்டேயாம்.

ஐயா ஒரு சிறிய கிராமத்தில் இருந்த யேழையாகிய ஓர் பிராமணனும் பிராமணத்தியுமாக இருந்தார்கள் அவர்கள் தினதோறும் யாசகத்திற்குச் சென்று ஜீவிப்பது வழக்கம் அப்படியிருக்க ஒருநாள் தீவாளி வந்து விட்டது, ஆதலால் அம்மாளானவள் தீவாளி வருகின்றது நாளைக்கு யெப்படியாவது நம்முடைய வீட்டில் கட்டாயம் தோசை சுட வேணும் என்ன சொல்லுகின்றீர் என்று கேட்க ஐயர் அதற்கென்னவப்படியே யாகட்டும் உன்மனம் போலே செய்யென்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு அம்மாள் சாயங் யரிசியை யூரப்போட்டு மறுநாள் விடியக்காலையி லெழுந்து ஸ்நானபானமெல்லாஞ் செய்து விட்டு, ஆட்டி வைத்திருந்த மாவை யெடுத்துச்சுட தோசை மூன்றுச்சுது, ஆக, ஐயரும் அம்மாளும் ஸ்நான ஒட்கார்ந்துக் கொண்டு தின்னப் போகுஞ் சமயத்தில் அம்மாள் எனக்கிரண்டு என்றாள் ஐயர் பார்த்து எனக்குத் தான் இரண்டென்றார் அம்மாள், அதெப்படி யுமக்கு இரண்டு பங்காகும் நான் அரிசியை யூரப்போட்டு அதை ஆட்டி மாவு கரைத்து அப்பனை விட்

சாரத்து கட்டாடியால் பெனத்து நான் பெரிய கஷ்டம் ஆதலால் எனக்குதான் இரண்டு பங்கு யென்க் கூற ஐயர் அதைக் கேட்டு போடிப் போடி புத்தியற்றவளே நீ வீட்டுக்குள் வுட்கார்ந்துக்கொண்டிருப்பதால் வுனக்கென்ன தெரியும், நானொருத்தன் தெருத்தெருவாய்ப்போய் வீடு வீடாய் புகுந்து அக்ஷயப் பாத்திரம் பெடுத்துக் கொண்டு வந்த யெனக்கல்லவா கஷ்டம், வுனக்கென்ன கஷ்டம் ஆதலால் எனக்குதான் இரண்டு பங்கு என்றார் அம்மாளதைக் கேட்டு, சரி இருக்கட்டும் பார்க்கப் போனால் இரண்டு பேருக்குந்தான் கஷ்டம் ஆதலால் நான் ஒன்று சொல்லுகின்றேன் அதன்படி நடந்துக் கொண்டால் வுத்தமமாகும் என்று சொல்ல ஐயர் அதெப்படியென்று கேட்க அம்மாள் சொல்லுகிறதாவது, நாமிருவரிரண்டு பேரும் மூக்காடிட்டு சற்று நேரம் படுத்துக் கொள்ளுவோம் இதில் யாரொருவர் முந்தியெழுந்தார்களோ அவர்களுக்கு ஒரு தோசையென்று மற்றவர்க்கு இரண்டு தோசை என்று சொல்ல ஐயர் சம்மதப்பட்டு சபதம் போட்டுக் கொண்டு இருவரும் முக்காடிட்டுப் படுத்துக் கொண்டு இருவரில் ஒருவராவது மூச்சு விடாது படுத்திருக்க, நின்று நாழிகையும், பொழுதுபோகாத படியும் சாற்றின தலைவத் திறவாமற்படியும் இருக்க, அந்த வீட்டுக்காரர்கள், என்னடா ஆள் புழக்கமில்லாமே சமாசாரமென்ன ஒன்றுந்தெரியவில்லையென்றும், போய்க் கதவைத்தட்டிப் பார்ப்போம என்றுக்கொருவர் சொல்லாமல் ஒன்றுகூடி போய்க்கொண்டு போய் அந்த வீட்டில் கதவைத் தட்ட வுள்ளேயிருந்தவரிலே யவரேனும் ஊம் மென்றால் தோசை யொன்றுமிழ போகுமென்று பெண்ணி யொருவரும் பேசவில்லை அதைக் கண்டு தெருவாரெல்லாம், இவர்களிருவரின் பெருநுழைவு, காணவில்லையே அன்றியும் உள் தாப்பாள் போட்டிருக்கின்றதே, இதென்ன அதிசயமோ தெரியவில்லை அதை அவசியம் பார்க்கத்தான் வேண்டுமென்று, வீட்டின்மேலேறி யோட்டைப்பிரித்து உள்ளே யிறங்கிப் பார்க்க, இருவரும் படுத்திருக்கக் கண்டு அருகில் போய் எழுப்ப ஒருவரும் பேசவில்லை அதைக் கண்டு தெருவாரெல்லாம் சச்சரவேதோ காரணத்தினால் இவர்களிருவர்களும் இறந்து போய் விட்டார்களென்று தீர்மானித்து தெருவாரெல்லாம் வரி வைத்து ஆளுக்கு யெவ்வளவு ருபாயெனப் பணத்தைவசூல் செய்து

கடைக்கிப்போய் சாவுக்குண்டான சாமான்களெல்லாம் வாங்கி வந்து வைத்து விட்டு குளிப்பாட்டும்போதாவது பேசினவர்களல்ல பிறகு அவர்கள் குறும்பாட்டி பாடையில் தூக்கிவைத்து தூக்கும் போதாவதும் உம் மென்றவர்களல்ல, அதன்பிறகு சுடலையிற் கொண்டுபோய் பாடையை யிறக்கிவைத்து விறகின்மேல்வைக் கும் போதாவதும், உம் என்றவர்களேயல்ல உம்மென்றால்தோசை யொன்றுகிப்போமென்று, கம்மென்றிருந்து விட்டார்கள் அதின் பிறகு போனவர்களெல்லாம், பிரேதத்தைச் சுடும்பறையனிடத்தில் ஒப்பித்துவிட்டு அவரவர்கள் தன்தன் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள் சுடலையிற் பறையர்கள் மூன்றுபேர்களிருந்து தீயை வைத்து சுத்தி னன்றாய் பிடிக்கும் வரையில் அக்கனம் நின்றுக் கொண்டிருக்க அச் சமையம் அத்தியாவது நன்றாகப்பிடித்து அம்மாளுடைய கொண் டையில் குமிலைப் பிடிக்க அம்மாள் பொறுக்க முடியாமல் உம் என்று துள்ளி யெழுந்தாள் அதுகண்ட ஒருவர் தியெனவெழுந்து எனக்கு இரண்டு என்றார் அம்மாள் எனக்கொன்று என்று எழுந் தாள், அது கண்டு அருகிலிருந்த மூன்று பறையர்களும் தம்மை தான் பந்து போடுகிறது இந்தப் பிசாசுகளென்றுஓடத் தொடங்கினார் கள் அதைக் கண்டயிருவரும் நமக்கு முன்னதாக யிவர்கள் தின் னத்தான் போகிறார்களென்று பின்பற்றி யுனக்கொன்று எனக் கிரண்டு உனக்கொன்று யெனக்கிரண்டு யென்று பெருஞ்சப்தமிட்டு அவர்களோட இவர்களோடவுமாக ஊருக்குள்வர ஊருக்குள்ளிருந் தவர்கள் எல்லாம் பார்த்து செத்துப்போன பிரேத மறுபடியும் வருகிறதென்றும் பயந்து அவரவர்கள் வீட்டைச்சாற்றிக்கொண்டு வெளிவராது இருக்க, இவர்கள் தன் வீட்டிற்குள் புகுந்து முன் பேசிக் கொண்ட பிரகாரம் தோசையைத் தின்று விட்டு வெளியே வந்தார்கள், அது கண்டு துணிந்த வொருவன் வுயிர் போனாலும் போகுது, யிது வென்னவென்று கேளாமல் விடப் படாது யென்று ஓர்தடியையும் கையில் பிடித்துக் கொண்டு, மனத்தைரியத்தோடு அவர்களருகிற் சென்று, சுடலையிலிருந்து நீங்கள் இங்கே வந் தீர்களென்று, தடியை யோங்கிக் கொண்டே கேட்க, அவர்கள் நடந்த விருத்தாந்தங்களெல்லாம், முறையாகசொல்ல, அதுகேட்டு அத்தெருவாரெல்லாம் கூடியவர்களை யிருந்தபுதையென்று வைத்து

அந்த ஊரைவிட்டுத் துரத்தி விட்டார்களாம், அதாவது அற்பபுத்தி பிராணசங்கடம் என்பதேயாம், இதன் கருத்து.

வண்ணாத்திற்கு கிண்ணம்

தனதந்தத் தானே தனதந்தத் தானே
தனதந்தத் தானே தனதந்தத் தானே

தானதன தானதன
தானதன தானதன
தானதன தானதன
தானதன தானதன

அட்டியில்லா இந்த
அரும்புவி மீதுள்ள
பட்டியின் பேரோமுன்
பகருவேன் கேளீர்

கோவிற்பட்டி கொட்டாம்பட்டி
குளம்பட்டிக் குளத்துப்பட்டி
செவற்பட்டிச் சின்னாப்பட்டி
செட்டிபட்டிச் செம்மறிபட்டி

நல்லம்பட்டி நல்ல
மடத்துப்பட்டியோடு
கொல்லம்பட்டிச் சிறு
குருவார்பட்டி யோடு

வாடிப்பட்டி வடக்கம்பட்டி
வளையப்பட்டி வதுவார்பட்டி
காடிப்பட்டி கம்மாப்பட்டி
காட்டுப்பட்டி கரையாம்பட்டி

4

சேத்துப்பட்டி நல்ல
கிட்டம்பட்டி யோடு
ஊத்துப்பட்டிச் சிறு
குலாப்பட்டி யோடு

பூசாரிபட்டி புளியம்பட்டி
பூலாம்பட்டிப் புதுப்பட்டி
மாசாணபட்டி மாவிலிபட்டி
மாலைப்பட்டி மருக்காளம்பட்டி

கல்லுப்பட்டி நல்ல
கணவாய்பட்டி யோடு
வல்லப்பட்டிச் சிறு
வடுகப்பட்டி யோடு

முத்துப்பட்டி சூளிப்பட்டி
முக்யால்பட்டி மொட்டிப்பட்டி
சத்திரப்பட்டிச் சவடால்பட்டி
தவட்டிப்பட்டி தம்மாம்பட்டி

தொட்டம்பட்டி நல்ல
சோழிப்பட்டி யோடு
கட்டாரம்பட்டிச் சிறு
காசியாப்பட்டி யோடு

அனுக்கபட்டித் தவளூப்பட்டி
சக்காம்பட்டிச் சூரக்பட்டி
சினுக்காரபட்டி சிவனுப்பட்டி
செடம்பட்டிச் செல்லாப்பட்டி

வேப்பிலைப்பட்டி முதல்
விருதுபட்டிக்குள்ளே
குப்பிட்ட பட்டியென்
றறிகுவீர்ச் சபையறிவோரே

குடும்பித் தலைக்கு கவி.

ஐயமின்றிப் பிறர் பார்ப்பதற்கும் புனிதாகுதற்கும்
வையகத்தி லழகேறுதற்கும் வாரிமுடிவதற்கும்
கையக்கடித்திடும் பேருக்கும் கற்செறிக்கும் பேனுக்கும்
வெற்றாருக்கும் குடும்பித்தலை வேடிக்கையே மகிழ்விக்கும்

கிராப்புத் தலைக்கு கவி.

இக்கலி யெழுத்திற்கு மேரோப்பின் நாகரிகத்திற்கும் ஏவுதற்கும்
எக்கும்புகழ் சைக்கலுக்கும் மோட்டார்க்காரி லேறுதற்கும்
சந்தையில்லாது வினைமாறிக் கிளப்பில் சாப்பிடுவதற்கும்
பங்கமில்லாததுக் கிராப்புத்தலை யென்றும் பாக்கியமே

மொட்டைத் தலைக்கு கவி.

மனக்கவலையில்லா சன்மார்க்க சந்நியாசிகட்கும்
இனக்குருதேவர் சன்னிடை தினந்தினஞ் செய்வோர்கட்கும்
கனக்கடை ஸ்நானஞ்செய்யக் காசிலாத்தலை யோர்கட்கும்
தனக்கழகாகும் மொட்டைத் தலையாக்கண்டு கொள்வோ

நடராஜப்பத்துக்கு, கிடராஜப்பத்து.

கடலென்ற புளிப்பிலையென்ற ஞானத்தை
கண்டென்று இனி காமமிலை

காற்றென்ற இவமாய்க்கை பதனித்தலைக்குண்டு
கண்மூடுநி தெரியாமலே

உடலென்ற கும்பிக்கு புனலென்று நீரூறுந்தவு
உருசியுள்ள பலவிதத்தை

உண்டுண்டு மகிழ்வொடு மடியிலுறங்கியே
தூக்கமொடு வாழாமலே

குடமென்ற பிடிசையில் பெரும்பாவர்த்திட்ட
தாய்தந்தை யையபுமிழ்க்கு

காசிதான்றித் தம்பிரான் போலே திரிந்தபல
சாத்திரம் படித்திலனே

இடையென்று நடைதின்று வெவென்றுதோகை
திருப்பதன் வழகாகுமோ
ஏகமேயின்பரசயோகமே யித்தனாயி
வென்றும்புகழ் தேகமே

வழியோசமியீசனை அதித்திட்ட போதிலும்
வாஞ்சையை திருந்த போதும்
காலசயமாய்க் கோயில் சுற்றிட்ட போதிலும்
வஞ்சமே யற்ற போதும்
மொழியெகனை மொகனைமோனை கவிபாடி ஞானத்தை
அக்கமில்லா ஆயினும்
மோசமே செய்யாது நேசமே கலாது
முழுமாயிலே வாழ்ந்தும்
பழிவணக்கல்லவே புத்தமதக்கலையோ
பார்த்தவர்கள் சொல்லாரகோ
பாரிய மஹிவிஷேஷ அடித்திசொரண்டையத்தும்
பாவத்தைத் தீர்க்கொணாதே
எழில்பெரிய வண்டத்தில் அமுகில் பிந்தத்தி
இக்குறையை நீக்கல் பெரிதோ
ஏகமேயின்பாச யோகமே யித்தனாயி
வென்றும்புகழ் தேகமே

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்

தேவாரத்திருத் தேவாரம்.

கன்றுனை யாயானைக் காதானை நீளக்கையானை யானைக்
கொன்றுனைக் கொம்பானை நாதுக்கானை நற்கோவிலானைப்
பொன்றுனைச் சேருமாறுனை வானைப் பெரியதினி
இன்றுனை நல்லானை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் செத்திட்டானே

மதுரையம்பதி தேவாரம்

புல்லானைப் போக்கிரியானைப் போராளைப் புகழுமதனை
புள்ளானை பட்டத்தரையானை மதம்பிடித்தோடினானைக்
கள்ளானை வெண்டு ... கொண்டே அவுதயானை
... வடிக்கிரண்டானை முன்னமே செத்திட்டானே

ஒரு ஊரில் சங்கீத வித்வானொருவரிருக்கார் அவரோ ஏழையிருந்தும் இருந்த ஏழை சாப்பாட்டிற்கே பெரிய தட்டுப்பாடு அப்படியிருக்கையிலொருநாள் அவருடைய பெண்டாட்டி அவரைப்பார்த்து நம்மைப் போல்லவளவு வித்துவத்தை யுடைத்தும், யாது பிரயோசனம் சாப்பாட்டிற்கே சங்கடமாக விருக்கின்றதே அது என்னத்தினாலே யென்று கேட்க, அதற்கவர் பெண்ணே விதியெனக்குமாத்திரமல்ல வித்தைக் கற்றவர்களெவரோ அவர்களுக்கெல்லாம் இப்படியே தானிருக்கும், அன்றியும் அவர்களுக்கு அவர்கள் கற்ற கல்வியால் பொருளேயன்றி வேறு பொருள்கள் கிடைப்பது பெரிய கஷ்டம் ஆதலால் நமக்கென்ன செய்கிறது வென்று உரைக்க அதற்கவள் ... இருக்கட்டும் நாம் கற்ற கல்வியை இவ்வூரிலுள்ள அரசனிடத்தில் காண்பித்தால் ... ஏதாவது ஒருவரின் பொருள் வரும் வேளைக்கு ... அவ்வாறுரைக்க ஐயர் அதைக்கேட்டு ... நல்ல ஒரு யோசனைதான் என்றெண்ணி ... முதலியவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு தனது தம்பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டு வெகுமாய் புறப்பட்டு அவ்வூர் அரசனிடம் சென்று நமஸ்காரஞ் செய்து நிற்க, அரசன் பார்த்து ஐயா நீர் யார் யென்ன இங்கு வந்த காரணம் யென்னவென்று கேட்க ஐயர் ... விருத்தவேழை குடும்பத்தில் பிராமணன் அதிலும் நான் பெரிய வித்துவான், ஆதலால் என்னுடைய வித்துவத்தை தங்களிடத்தில் காண்பிக்கலாமென்று வந்தேன் என்றுரைக்க அரசன், சரி அதற்கென்ன தடை, சமீபமாகக் காண்பிக்கலாம் என்று பதிலளிக்க ஐயர் கேட்டு அதிகானந்தங்கொண்டு தனது தம்பூராவை

மீட்டி சுதிகூட்டி அபூருபமான ஓர் ராகத்தையெடுத்து அளவிரந்த
சங்கீதத்தோடு ஆலாபித்துக்கொண்டுவருஞ் சமையத்தில் அரசன்
பார்த்துஇடுக்கென்றெழுந்து வுள்ளேசென்று சொர்னத்தினால்செய்
யப்பட்டவீச்சிகையொன்றைக் கொண்டுவந்து ஐயர்முன் வைக்கஐயர்
ஆனந்தங்கொண்டு இந்தராகம் பாடினதற்கே இதைக்கொண்டுவந்து
வைத்தீரே இதைவிட்டு யின்னும் வேறுபல்லவியைப் பாடினால்
வேறென்ன வெல்லாங் கொடுக்கமாட்டார்? என்றெண்ணி
அருமையான பல்லவியொன்றையெடுத்து அதில் சகி
தம பத நிசவென்ற அக்ஷரங்களையமைத்து இருந்த சிரமத்தோடு
பாடினார் அதைக்கண்டவரசன் வுள்ளே சென்றுவைரக்கலரிழைக்
கப்பட்டுள்ள கட்டில் ஒன்றைக் கொண்டுவந்து ஐயர்முன்வைத்தார்
ஐயரதைக் கண்டு அளவிரந்த குதூகுலமடைந்து அந்த பல்லவியை
விட்டுப் பிறகு வேறு ஒரு பல்லவியை யெடுத்துப் பாடினார் அரச
னதைக்கண்டு பேஷ் பேஷ் என்று தலையையாட்டிப் பிறகு வுள்ளே
சென்று விலையுயர்ந்ததாயும் வுலகில்யில்லாததாயும் வுள்ள பட்டுப்
பட்டாவளிகளை அந்தத் தாம்பாளமொன்றில் வைத்துயெடுத்துக்
கொண்டு வந்து ஐயர்முன் வைக்க ஐயர் பார்த்துபிறகுமொன்றைப்
பாட அரசன் மறுபடியுமொன்றைக் கொண்டுவந்து வைக்க, இப்
படியே அன்றுபூராவும் அவர்பாடவும், இவர்கொண்டுவந்துவைக்கவு
மாக இருக்க, பொழுதும் அஸ்தமிக்க, ஐயர்பார்த்து இதென்னடா
சாயங்கிரமாகிவிட்டதே, நம்மை இன்னுமனுப்பவில்லையே, நாம்
போய்த்தானே வீட்டில் சமையலாகவேணும், இதற்குயென்னசெய்
கின்றது இருக்கட்டும் நாமாவது கேட்போமென்று, மகாராஜ யான்
காலை 10-மணிக்குமேல் வந்தவன், பொழுதும் அஸ்தமிக்கப் போ
கிறது வீட்டில் நான்போய்த்தான் யெல்லாமாகவேணும், ஆதலால்
மகாராஜ் வுத்தரவுதரவேணுமாய் யெதிர் பார்க்கிறேனெனக்கூற அர
சன்பார்த்து ஆஹா நல்லது போய்வாருங்களெனச் சொல்லி ஆனா
விட்டு அவ்விடத்திலிருந்த சாமான்களையெல்லாம் கொண்டுபோய்
வுள்ளே வையுங்களென்று வுத்தரவு செய்ய ஐயர் அதைக் கேட்டு
திடுக்கிட்டு வயிறெரிந்து வுடனே, மகாராஜ் யானிதுகாறும்வரை
பாடினதே னெக்கொன்றுமில்லையாவெனக் கெஞ்சிக்கேட்க அரசன்
சுவாமி தங்களிடத்திலுள்ளதையெல்லாம் தாங்கள் காண்பித்தீர்கள்

அதற்குப் பிரதிப்பிரயோசனமாக யென்னிடத்திலுள்ளதை யாதும்
காண்பித்தேன், வேறென்னயிருக்கின்றது என்றவிடத்தில் நாமங்கு
சென்று வாருங்களென்று மறுமொழியைக்கூறஐயர் யோசித்து ராஜ
ராஜ. இன்று சாப்பாட்டுக்காவது யேதாவது வுத்தரவு செய்யுமீ
கூடாதாவென்றுகேட்க அரசன் சுவாமி தாங்கள் யெல்லாவற்றை
யுந்தீர்களோ அவ்வளவு தான யானும் காண்பித்திருக்கின்றேன்
இச்சமயம் போய்வாருங்கள் இனியொருசமையம் பார்த்து
க்கொள்வோமென்று பதில்சொல்ல ஐயர்கேட்டு வெட்கமுற்றாராம்
அமையத்தில் பேசாது யெழுந்து வீட்டிற்குவந்து நடந்த சங்கதியை
யாவற்றையும் பெண்சாதியிடம்தெரிவித்து அதுமுதல் முன்போலன்றி
யோசி போரசைவின்றி வாழ்ந்தாராம் இதனால் வித்வத்தி
சத்துறு விசனத் தீர்த்திருமென்பதேயாம்.

ஓர்நகரத்தில் யேழைக்குடியானவனொருவனிருந்தான் அவனொ
ருத்த பேர்வழி அவனோர் முதலாளியின் வீட்டில் மாடுமேய்த்துக்
கொண்டும் அவர்கள் சொல்லிய வேலையைக் கேட்டுக்கொண்டும்
அவர்கள் இடும் கஞ்சியைக்குடித்துக்கொண்டுமிருந்தான், அவன்
பெயர் கருப்பன். அப்படியிருக்கும் நாளில் கடவுள் அவனுடைய
மனதைப் பரிசோதிக்கும் பொருட்டும் அவனைப்பேர் செல்வந்த
னாக்கிட வேண்டுமென்ற இரக்கத்தினாலும், அவன்மாடுமேய்த்
துக்கொண்டிருந்த ஒருசமயத்திலோர் செடியின் கீழ் ஓர்பெரிய புதையலிருக்கும்படி
யிக்செய்ய, அவன்மாடுமேய்க்க அவ்வழியாகவர அந்தப்புதையலைக்
கண்டு அளவற்ற ஆனந்தமுடையவனாய் தன்னிரண்டு கைகளாலும்
அவைகளைவாரியெடுத்து தன்னிரண்டுகண்ணிலும் ஒற்றிக்கொண்டு
இதுமுதல் நாம் பெரிய பணக்காரனென்றெண்ணிக்கொண்டு
இனி நம்மைக்கண்டால் ஊரிலுள்ளவர்களும் அஞ்சுவார்களென்றும் தனக்
குள்ளாகவே மகிழ்ந்தவனாகி, அதையிருந்தவிடத்தை விட்டுவேறொரு
விடத்தில் வைத்து மூடிவிட்டு, மெதுவாக நம் பாராகமுன்னாம் அதற்
குவேண்டிய பக்குவங்களைசெய்து விட்டு, யெப்போதும் போலவே
மாடுகளை யோட்டிக்கொண்டுபோய் வழக்கம்போல் தொழுவில்
கட்டிவிட்டுத்தன், முதலாளியம்மாள் தன்னிடம் ஆடை கருப்பா

உன் சட்டியைக் கொண்டுவாவெனச் சொல்ல கருப்பனதைக்
கேட்டு பணத்தைக் கண்ட பூரிப்பினால் என்னம்மா என்னை யென்
றைக்கிப் பார்த்தாலும் அடேகருப்பா அடேகருப்பா வென்றே
கூப்பிடுகிறீர்கள், கருப்பையாவென்று கூப்பிடக்கூடாதா? அவ்
வளவு யான் பொறமாட்டேனா? வென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டத்
தம்மாள் ஏதோ மெத்தனமாக, சரிகருப்பையா சட்டியெடுவென்று
கஞ்சியை வைத்துவிட்டுப்போக கருப்பன், அக்கஞ்சியை குடித்து
விட்டு மறுநாள் காலையில் மாட்டுகளை யோட்டிக்கொண்டு போய்
காட்டில்மேய விட்டு விட்டு, புதையலிருக்கும் இடத்திற்குப்போய்
அதை எடுத்துப் பார்த்து இரண்டு கண்ணிலும் ஒற்றிக்கொண்டு
மறுபடியுமதை மூடிவைத்துவிட்டு சாயந்திரமானதும் மாடுகளை
மேய்த்துக் கொண்டுபோய்த் தொழுவினில் கட்டிவிட்டு நிற்க
அந்த வீட்டுக்கார அம்மாள் கிதானித்துப் பார்த்துநேற்று அழைத்
ததுபோலே, அப்பா கருப்பையா சட்டியைக்கொண்டுவாவென
கருப்பனதைக்கேட்டு என்னம்மா நீங்கள் இப்படி கூப்பிடுகிறீர்கள்
கருப்பையாத்தேவரே என்று கூப்பிடக்கூடாதா என்று சொல்ல
அதைக்கேட்ட அந்தம்மாள் என்னடா இவனை நேற்று மப்படிச்
சொன்னான், இன்றைக்குமிப்படிச் சொல்லுகிறான் இது என்னவோ
தெரியவில்லை இருக்கட்டும் இன்னும் பார்ப்போமென நினைத்து ஐயா
கருப்பையாத்தேவரே சட்டியெடு என்று சொல்லி கஞ்சியை யூற்றி
விட்டுப்போக, அதையவன் குடித்துவிட்டு மறுநாள் காலையில்
வழக்கம்போலே மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு வந்து பொட்டலில்
மேயவிட்டுவிட்டுப் பழையபடி புதையலைஎடுத்துப்பார்த்துகண்ணிலே
யொற்றிக்கொண்டு சாயந்திரமானது புதையலைமூடிவைத்துவிட்டு
மாடுகளையோட்டிக்கொண்டு வந்து தொழுவினில் கட்டிவிட்டுவழக்
கம்போல் நிற்க அந்தம்மாள் நேற்று அழைத்ததுபோலே ஐயா
கருப்பையாத்தேவரே சட்டியெடு வென்று சொல்ல அதற்கவன்
அம்மா நீங்களிப்படி கூப்பிடுகிறது எனக்குவெட்கமாகஇருக்கிறது
ஆதலால் இனிமேலிப்படி கூப்பிடாதீர்களெனச் சொல்ல, அதைக்
கேட்டதம்மாள், பிறகு எப்படி உன்னைக் கூப்பிடுகிறது என்று
கேட்க, அதற்குக் கருப்பன், ஐயா! கருப்பையாத் தேவரவர்களே
என்று சொல்லுங்கள் என்று சொல்ல, அந்தப்படியே சொல்லி

அழைத்து கஞ்சியை யூற்றிவிட்டுப்போக, கருப்பன் கஞ்சியைக்
குடித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில், வெளியே போயிருந்த
வீட்டுத்தலைவியானவர் வந்து எப்போதும்போலே தம்பெண்சாதி
யிடத்தில், கருப்பன் கஞ்சிகுடித்து விட்டுப் போய்விட்டானா?
இல்லையாவென்று கேட்க, அதற்கம்மாள், ஐயாப்போ சாப்பிட்டுக்
கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு அவன் வெளியே
போனவுடன் அவனின் நடவடிக்கைகளெல்லாம் புருஷனிடத்தில்
விவர மாகக்கூறிவிட்டு, இருக்கட்டும் பார்ப்போமென்று கருப்பனெ
ப்படியோவென கவனித்திருக்க, மறுநாள் அவன் மாடுகளையோட்டிக்கொண்டுபோக, முதலியார் அவனைப்
பின்பற்றிச் சென்று ஒளிந்திருந்து பார்க்க, கருப்பன் மாடுகளை
காட்டில் மேயவிட்டுவிட்டு, செடியண்டைபோய் புதையலை யெடுத்துப்
பார்த்துவிட்டுக் கண்ணிலொற்றிக்கொண்டு சற்றுநேரமிருந்து
சாயந்திரமானதும் மாடுகளை யோட்டிக்கொண்டு வீட்டுக்குப்போக
முதலியார் அவனுக்குத்தெரியாமற்போய் அந்தபுதையலைத்தோண்டி
எடுத்துக்கொண்டு அவனுக்குமுன் வீட்டுக்குப்போய் புதையலை
தனது பெண்சாதியிடங்கொடுத்துப் பத்திரப் படுத்தும்படி
சொல்லிவிட்டு, ஒன்றுந்தெரியாதவர்போலவும் கட்டிலில் தூங்கு
வது போலவும் பேசாமலிருக்க கருப்பன்வந்து மாடுகளைத்தொழு
வில்கட்டிவிட்டு வழக்கம்போலிருக்க அந்தம்மாள் நேற்று அழைத்
ததுபோலே, ஐயா! கருப்பையாத் தேவரவர்களே! சட்டியெடு
வென்று சொல்ல கருப்பன் என்னம்மா நீங்கள் எப்போதும்பார்த்
தாலுமிந்த சட்டியிலே போடுகிறீர்கள், சட்டிவேண்டாம் இலையிற்
தால் கொண்டு வாருங்களெனச் சொல்ல அதைக்கேட்டதம்மாள்
இருக்கட்டும் இன்னும் என்னவெல்லாஞ் செய்கின்றானென்று பார்ப்
போமென்று இலைகொண்டுவந்து சாதம்போட, கருப்பன்சாப்பிட்டு
மறுநாள் விழுந்து மாடுகளையோட்டிக்கொண்டுபோய் காட்டில்மேய
விட்டு விட்டு வழக்கம்போல் போய்ப் புதையலைப்பார்க்க அங்கே அது
இல்லை மனங்கொதித்து, வாயிலும் வயிற்றிலும் அறைந்து
கொண்டு அன்று அழுது மேல்புறண்டு எழுந்தவனாய்
வாடி சாயந்திரமானதும் மாடுகளையோட்டிக்கொண்டுவந்து தொழு
வில் கட்டிவிட்டு எப்போதும் போலே நிற்க அந்தம்மாள் அந்த
ஐயா! கருப்பையாத்தேவரவர்களே! வாருங்கள் இலைபோட்டு

இருக்கிறது என்று சொல்லியழைக்க கருப்பன் அம்மா இனிமேல் என்னை அப்படிக்கூப்பிடவும் வேண்டாம் இலையும் வேண்டாமென மனம்வெறுத்துச் சொல்ல அதற்கந்தம்மாள் ஏனப்பா அப்படிச் சொல்லுகிறாயென்று கேட்க, கருப்பன் இல்லையம்மா பழைய கருப்பனே கருப்பன் பழைய சட்டியே சட்டி என்று சொல்ல அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த முதலாளியானவர் ஓடிவந்து அவனைப்பார்த்து, அடே படவா, போக்கிரிப்பயலே உனக்கு இவ்வளவு கர்வமா? என்று உதை உதை என்று உதைத்து கன்னத்தில் இரண்டு மூன்று அறை அறைந்து அடித்துத் துரத்தி விட்டாரும். அதாவது யாரும் புதிதாகப் பணத்தைக் கண்டுவிட்டால் கர்வங் கொள்ளலாகாது மீறிக் கொண்டால் வெகுமதி அவனிடம் நில்லாதென்பதற்கு இஃது ஆதாரமேயாம்.

நெஞ்சிக்குப் புத்தி கூறல்

அதிசயம் பாரீர் என்ற சிந்துமெட்டு

இதுநல்ல நாளு மனம்போலேநடப்பதற்
கென்சொல்லைக்கேளு

முதுகுவளையாது முதல்சம்பாதிக்க லாம்
மூழிக்குமுன்னே மூட்டைமுடிச்சியைத் தூக்க லாம்
எத்தேவனுமாகிலும் மனம்போலேசெய்ய லாம்
எனக்குமேலொருவரு மிலையென்றுஞ்சொல்ல லாம்

இதுபோலே நோக்கு உலகினிலேவேறு
ஏதுண்டு நோக்கு

விதவிதமாய் வண்ணான் மாத்திலே வாங்க லாம்
வேளைக்கோர் டிரசுபண்ணிவெளிபோக லாம்
தினதினம் வாடகைச் சைக்கிளி லேற லாம்
கீர்த்தியாய்த் தாசிதெருவெல்லாஞ் சுத்த லாம்

இதுமட்டு மல்ல இன்னுமிருக்கின்ற
தேமையச் சொல்ல

ஏமெட்டில்லா இங்கிலீஷுப் படிக்க லாம்
எக்ஜாமிஷின் பார்க்கையில் பெயிலாக லாம்
மோரைக் குணத்தாருடன் கூடியாட லாம்
முன்னொன்றும் பின்னொன்றும் ஏற்கமாய்ப்பேச லாம்

என்சொல்லை நம்பு முன்னேறுதென்றால்
இதிலுண்டு தெம்பு

சவுக்கிரி பேலவே சாராடிப் போக்க லாம்
சாப்பாட்டுக் கில்லாவிடில் கடன் வாங்க லாம்
பவுசாக அறைபாதி இங்கிலீஷைப் பேச லாம்
பாரோரை ஏமாத்தி ஒன்றுக்கா பறிக்க லாம்

தனித்து இல்லை நானின்மையாம்
வாய்மெய்த்த சொல்லை

காப்புக்கேரித்திக்கிச் செயின் டாலர்போட லாம்
கனவாடி பட்டாடை வென்றாங் கூட லாம்
கேப்பு மாறித்தனஞ் செய்து கொண்டாட லாம்
தேவைப் பட்டதெல்லா மூடிக்கொள்ள லாம்

வாய்ச்சம்பாதாயம் இருந்தாலிப்போது
வருமச்ச காயம்

சரியற்ற வீட்டிலே பெண்ணை எடுக்க லாம்
சபையிலே நாலும் ஓர் மனுஷனென்றிருக்க லாம்
பெரியப் பணக்காரன் போலவே பீத்த லாம்
பிறரிடம் கைமாத்தாய் ஆயிரமும் வாங்க லாம்

எவர் கம் ஒரு சுகிர்காலம்போகுமுன்
இப்பெயர் தேடி

இனாமின்றிச் சாப்புக்கடை யாருமவைக்க லாம்
விசோபித்துக் காப்பிக் கிளப்பினிருக்க லாம்

தனலக்ஷ்மிப்போலே டம்பஞ்செலுத்த — லாம்
தாராளமாய்வேட்டி தரைபடகட்ட — லாம்

வைத்ததே சட்டம் வேறெவருங் கேட்க
வாயாது திட்டம்

ஒன்றுக்கிரண்டு பெண்டாட்டியைக்கட்டி — லாம்
ஒளையடித்து உலையிலே கொட்ட — லாம்
கன்றிசெய்தோரை கம்பமென்போலே இட்ட — லாம்
கற்கடன் கேட்டோரை அடித்து விரட்ட — லாம்

பயமென்ன பாரு உயிருக்குமேலே
பகை என்ன கூறு

கடன்வாங்கிப்பெண்டாட்டி பேருக்கெழுத — லாம்
காலம்தீ ஆகால்பேட்டு கட்டிலிலிருக்க — லாம்
கடன்வந்துகேட்டா லின்சால்வென்டுகொடுக்க — லாம்
கணக்காகப்படி கட்டிஜெயிலில் போக — லாம்

இதற்கென்ன வெட்கம் காசிருந்தால் மாறும்
எல்லாமோர் பக்கம்

ஆறேழுருபாய்க்குச் சம்பளத்திருக்க — லாம்
அதிலுற்றமேல்வரும் படியால்பிழைக்க — லாம்
காரேறிக்காப்பி குடித்திடப்போக — லாம்
காசைப்பதுக்கி நகைசெய்துபோட — லாம்

இதுஅல்ல காலம் இதைவிட்டாலினியுனக்
கேதது கூலம்

அந்நாளினங்களது சாறுபான்குடிக்க — லாம்
அர்த்தராத்திரிக் கெல்லாமடித்திரிய — லாம்
கணமுன்னாலே தம்பாக்குப் புட்டைப்படிக்க — லாம்
கண்மூடித்தெரியாமல் சண்டைபிடிக்க — லாம்

ஜல்தி இக்காலே செய்யலாந்தான்தோன்றி
தம்பிரான் போலே

குடிக்கின்றபெருந்த புத்திபுகட்ட — லாம்
குடியாதவன்போலே பேசிமிரட்ட — லாம்
அடிக்கதுவாரத்தில் ஒன்றைவெட்ட — லாம்
அஞ்சாமல்வாயினால் தோஷமிரட்ட — லாம்

கண்கண்ட சாக்ஷி நேருக்குநேராக
கைக்கெட்டு மாக்ஷி

பிள்ளைமுறையிலேயே முன்சோபனம்சேட்ட — லாம்
மெலிவானதேகத்தை மிகப்பெரிதாக்க — லாம்
ஆசைக்கிசைந்தபடி எல்லாஞ்செய்ய — லாம்
ஆர்க்குமடங்காத ஆர்ப்பாட்டம்போட — லாம்

தைரிய மீது சுமக்கொண்டுவாய்த்ததிக்
கருணையே தோது

பெண்டாட்டிகளைவிட்டுப் பிரியாதிருக்க — லாம்
பெற்றோரைப்பேச விடாமலடிக்க — லாம்
சண்டித்தனத்தைச் சதாவைத்துக்கொள்ள — லாம்
சாயுச்சியபதவியை ஜல்தியடைய — லாம்

தந்திர மிதாரும் வேதாந்தமாகிய
சனியனும் போகும்

அகிலப்பெண்களின் ஆசையைப்பூண — லாம்
அதிகோர்ட்டுக் கச்சேரிவைக்கா — லாம்
சொன்னசொல்லை இல்லையென்று நேர்சொல்ல — லாம்
சொருண்டனிக்கிஷ்டு மேனாயுலாத்த — லாம்

சரியான சேதி சந்தேக மில்லையிதே
சர்வத நீதி

விகடானந்தத்துதி

ஆசிரிய விருத்தம்

சப்பைக் காலொடு பெருச்சாளி தனிலேறிச்
சவாரி விடும் யானைமுகனே

தாரணியில் பெண்கள் பிடித்தே புடைத்திடுஞ்
    சரிஜோடி களுக்கொத்தா

தப்பைக் கொட்டிய நாதனுள் கோமளிக்கி
    தகுந்த மருகா மைந்தா

தாடி சடை முடியுள்ள சட்டிப் பாகேசிக்கு
    சந்தானமே மொக்கையே

குப்பைக் கிளறுங் கோழிக்கொடி குரவனுக்குபெருங்
    கொம்பு முளைத்திட்ட தமையா

குலகோத்திர மற்ற கோதை மீனாக்ஷியினக்
    குழந்தையே வால் கிண்டவா

செப்பரிய பக்திகளில் முக்தியே குத்தியல
    கீர்த்தனை கிறாபாடென்னும்

தெய்வமே உந்தனைக் கைதொழுதே வெந்தனைத்
    தேடிவந் தெனையாளுவோ

அம்மா அரசனுன்னை என்றமெட்டு

சந்தி சிரிப்பவனே சந்தி சிரிப்பவனே
    சப்பாணி யானவனே

பத்திக்கு முந்தி வந்த குத்திசாப்பிடும்
    பானைவயிற்ற னவனே

உந்தனுக் கானை முகம் உன் தம்பிக்காறுமுகம்
வந்த விப்ரமென்ன வாகனமே புரைக்க
முந்தி முந்தி வருவாய்
மூக்கண்ணன் புத்திரனே

பல்லொடிப் பட்டவனே பல்லொடிப் பட்டவனே
    பரும் பனைச்சி மகனே

கல்லடி பட்டவன் பெற்ற பாலனே
    காது காலானவனே

வில்லடி சண்டையிலே வீரன் மருமகனே
வல்லபை மாதை மடியில் வைத்தபெருமொக்கையே

வாவா இதுசமயம்
    வழிக்கவா வடியனுக்கு

காது பெருத்தவனே காது பெருத்தவனே
    கை நூக்கொண்டவனே

தோழனுக்கு யானைபதாய் வள்ளி முன்னாலே
    தோன்றி மறைத்தவனே

ஊமுன் தாய்போலே வசில் பெண்ணைத்தேடி
வாருகொண்டு வெட்டிக் வம்பு வளர்த்தவனே

இன்னமும் மேன் ஜாலம்
    என்னிடத்தோடி வா

சுப்பிரமணியர்மீது பாடிய விகடத்துதி

ஆசிரிய விருத்தம்

பாரதி என்னுமொரு குலமகள் பாலனே
    பலபேர்க்குப் பிறந்திட்டவா

பார்புகழும் நிறுக்கொள்ள பாண்மீதி வாலோலம்
    யாவும் குறத்தி புருஷா

துளையாறியும் மகிழ்க் கூத்தியாளைத் தேடி
    தான் சென்ற கட்டுவேடா

தாலியிட்ட தாழ்வடம் பறிகொடுத்து முன்
    சங்கை புறவேறின்றவா

மறையோதி எதும் வேத குருவை குட்டிச் சிறையில்
    வைத்திட்ட துஷ்ட சிஷ்யா

மதிநுமை பெறு தந்தைக்கு மெய்க்குரு உபதேசம்
    ஓதுந் தகப்பன் சாமியே

வரைதனில் சாதியைச் சொல்லுமொரு பாவி மலை
வனமதில் இருந்த இருளர்

பெருமாய்பெண்ணைத் தேடி பெருமாற்றுத் தந்திட
வையாபுரிக் குமரனே

உன்னருங் கருணையே என்மெட்டு

பல்லவி

கந்தையா சந்தையா சொந்தையா
காரணமென்ன விந்தையா

அநுபல்லவி

பாகூரிப் பெண்ணொருத்தி பக்கமதிலிருக்கக்
குறஜாதிப் பெண்ணைத்தேடி கானகம் போனவனே (கந்)

சரணக் கண்ணிகள்

மான்தேடும் வேடுவன்போல் மாறுவேடம் புனைந்து
நான் தேடிக் காட்டினுள்ளே தையலிடம் போனவனே (கந்)

விவேகசுதனுக்கு வேண்டியது இங்கிருக்கக்
காடுமலை யேறிப்போய்க் காத்துக் கிடப்பவனே (கந்)

பாலிற் கலந்த பலகார மிருக்கத் தினை
மாவிற்கு ஆசைப்பட்டு மண்டாடி நின்றவனே (கந்)

வாலைப் பருவமென்று வயதினை மாற்றிக் கிழ
ஜாலம் புரிந்து வள்ளி தையலிடஞ் சென்றவனே (கந்)

மாயா மந்திரத்தின் மகிமை யினை யுள்ளடக்கி
ஆனைவரக் காட்டிக் கலி யாணம் புரிந்தவனே (கந்)

சாதாரு போகங்கல்ல காம்மாமனார் அறியாப்
பாதேசிக் கோலமதாய்ப் பாடிலைபவனே (கந்)

தேவி இருக்கையிலே பேசத் தானிருக்கக்
காவித்துணி புனைந்து காடுத் திரிபவனே (கந்)

தேவியர் கட்டமது திண்டிவனத் தாரைக்க
காவடியிற் கூட்டமதாய் [illegible] சென்றவனே (கந்)

வைப்பதற்கும் [illegible] புரிந்து [illegible]
கோழிக் கொடி [illegible] குன்றுக்கு டம்புரவே (கந்)

கோபாலகிருஷ்ணன் விகடத்துதி

ஆசிரியவிருத்தம்

கட்டிக் கொண்டுதி கோபாலக் கிருஷ்ண தங்கை
குந்தன் கருடனாக
கொஞ்சமும் அஞ்சாது வெண்ணெயுண் பெட்டைகளின்
ஆடையெடுத்திட்ட திருடா
குட்டிடைகள் கட்டித் தித்துறம் குரங்காட்டி
யான கோபாலகிருஷ்ணா
அங்குமிங்கும் அலைந்தோடி பாலோடுவா
மாலைத் திருந்த நாதா
நாட்டிக் கதையேறி [illegible] மாட்டுக்கு
தங்கையைக் கொடுத்த [illegible]
சுத்திப்போய் வஞ்சகனுக்கு போறவனை
நல்லும் நிறைந்த தேவா
காட்டுப்புகழ் [illegible]
[illegible]
கம்பியே [illegible]
[illegible]

தெக்கு முகமாயிருக்கும் என்றமெட்டு

தப்படிக்குத் தாசிறி என்றே திரிந்தோனே—தயிர்ச்
சட்டிபுகுட்டி உரலில் கட்டுப்பட்டவனே
செப்படிவித்தைகளெல்லாஞ் செய்துவின்றவனே—வெண்ணெ
திருடித்திருடி உண்டுவசங்கண்டு கொண்டவனே

பட்டி ஆட்டுக் குட்டிகளை மேய்த்து வந்தவனே—பெரிய
பாசாங்கு போட்டு பாம்பின்மேல் படுத்தவனே
குட்டிக்கூத்தாட்டி என்னுங் கோட்டி மாயவனே—பார்க்க
கோணை கோணையாகப் பட்டாசம யிட்டவனே

வயிர்கிறைய வெண்ணெயுண்டு வம்புசெய்தவனே—சிறு
வாலிபப் பெண்களை எல்லாம் கேலிசெய்தவனே
தயிர்கடையும் மத்தடியைத் தாங்கிக்கொண்டவனே—இப்போ
ஜல்தியினைத் தேடிவந்து நானருள்கோ[illegible]னே

கடுத்தெருவின் மண்ணையெல்லாந் தின்றுகெட்டவனே—பாரில்
நம்பிக்கைத் துரோகமேதுஞ் செய்யப்பட்டவனே
கொடுத்தஜிற்றில வார்த்தையெல்லாம் கெடுத்துவிட்டவனே—பாவி
கோபியரை யம்மணமாய் கடவிட்டவனே

சிறிய கதை.

ஐயா! ஓர் சிறிய கிராமத்தில் வேளாளர் குலத்தில் உற்ப வித்த ஒருதாயிக்கு ஒருமகனிருந்தான் அவனோ புத்தியில் உலக் கைக்கொழுந்து அவன் பெயரோ பிறந்தவன் கொழிக்குப் பேர் முத்தமாலை என்றதுபோலே ஜெயராமன் இதற்குமுன் அவனது பிதா சம்பாதித்தியமான காடுகளை கொஞ்ச மிருந்ததால், அவன் தாயார் ஏதோ அதைவைத்துக்கொண்டும் இதுவரைதன் பிள்ளையைக் காப்பாற்றி வந்தாள், அப்படி இருக்க ஒருநாள், தாய் அப்பா ஜெய ராமா! நீயோ புத்தி இல்லாதவனாக இருக்கின்றாய், இந்தச்சொத்தை எத்தனை நாளைக்குச் சாப்பிடுகிறது, இதற்குமுன் நான் நீ சிறிய பிள்ளையாக இருந்தாய், இந்தக்காடுகளையெல்லாம்விற்று உன்னைக்

காப்பாற்றி ஆளாக்கினேன் இனிமேல் நீ சம்பாதித்தாலொழிய சாப்பிடவாவது இல்லாமலிடுவென்னசெய்கிறது, ஆதலால் நீயெங்கேயும் போய் ஒருவேலையைச் செய்தால் நல்லது என்றாள், அதைக்கேட்ட ஜெயராமன் சரி அப்படியே ஆகட்டும் அம்மாவென்று மண்வெட் டியை எடுத்துதன் தோளில் வைத்துக்கொண்டு, அந்த ஊரைவிட்டு கிழக்காகப் புறப்பட்டு, சாலையை நோக்கிச் சென்றான் செல்லுஞ் சமயத்தில் அந்தச்சாலையின் ஓரத்தில் ஓர் புரம்புப் புதரின் மேல் ஒரு [illegible] இருந்தது, தலையுந் தலையை ஆட்டிக்கொண் டிருந்தது அதைக் கண்ட ஜெயராமன், ஓஹோ [illegible] நம்மைத் தான் கூப்பிடுகிறார் போலத் தெரிகிறது என்று [illegible] சென்று, என் என்னைக் கூப்பிட்டீர்களென்று [illegible] பழைய [illegible] போலே மறுபடியும் [illegible] டிருந்து, அதைக்கண்டு அவன் [illegible] வேலை செய்யச் [illegible] [illegible] அதைக் கண்ட ராமன் [illegible] நீ [illegible] பேசாது [illegible] என்று [illegible] அந்தப் புதருக்குள் போய் [illegible] அதைக்கண்ட ராமன் சரி சரி நீ கேட்டதற்கு [illegible] போமென்று, மண்வெட்டி எடுத்து அதை [illegible] வெட்டிப் போட்டு போக, அதற்குள்ளிருந்து, ஓர் புதையலானது பெரிய சொம்பிட போக, [illegible] வெளியாகி இவன் கண்ணிற்குத் தோன்றவுடனே ராமன் இதோ [illegible] பணம் கொடுக்கத் தான் உன்னை அழைத்தாய் போலிருக்கிறது, [illegible] லேவா [illegible] விட்டோமென்றும், [illegible] செய்து [illegible] கொண்டு, பிறகு [illegible] பணமிருந்த பையில் ஒரு ஜக்கமாத்திர [illegible] எடுத்துக்கொண்டு, [illegible] இதோ பார்த்தீர்களா! நான் [illegible] கொள்ள வில்லை, [illegible] இப்போது நான் வீட்டிற்குப் போகிறேன் [illegible] வேண்டாமென்று அந்தப் புதரின் [illegible]

வைத்து விட்டு மண்வெட்டியை எடுத்துத் தோளில் வைத்துக் கொண்டு தன்னுடைய வீட்டிற்கு வந்து தான் கொண்டு வந்த பவுனுடைய நூற்று காசுகளையுந் தன் தாயிடம் கொடுத்து, அம்மணி மறந்து இவ்வளவுதான் ஒரு முதலாளி எனக்குக் கொடுத்தார் நாளைக்கு நிறையக் கொடுப்பார், அவரிடம் ஒரு பெரிய கொப்பரை நிறைய இந்த மாதிரியான காசுகளாகவே இருக்கிறது என்று சொல்ல, உடனே அவன் தாயார் அந்தப் பவுனை ஒவ்வொன்றும் கையில் வாங்கிப் பார்த்துத் தனித்தனி கண்ணிலும் ஒற்றிக் கொண்டு, இவனுக்கு இந்தப் பவுன் ஏதோ தெரியவில்லை மேலும் இன்னுமொரு கொப்பரை நிறைய இருக்கிறதென்று கூறினை, அது என்னவென்று கேட்போமென்று, அப்பா கண்ணே ஜெயராம உனக்கேது இதுகள், அந்தக் கொப்பரை எங்கிருக்கிறது என்று கேட்க, அதற்கு ராமன் அம்மா நீ என்னோடு வருவாயானால், நான் காண்பிக்கிறேன் என்று தன் தாயை அழைத்துக் கொண்டு போய் அந்தப் புதையலைக் காண்பிக்க, அவன் தாய் அதைக் கண்டு, தன் வண்டியைக் கட்டிக் கொண்டு போய் அந்தப் புதையலை வண்டியிலேற்றிக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்து தெரியாமல் மூடி வைத்து விட்டு, அப்பா ஜெயராமா இந்த சங்கதியை வெளியே யாரிடத்திலும் சொல்லாதே என்று சொல்ல, அதைக்கேட்டு அவன் அம்மா நீ ஒரு முதலாளியின் பணத்தைத் தெரியாமல் கொண்டு வந்து விட்டாயே அவர் என்னிடக்கு வரமாட்டாரா என்று கேட்க அதற்கவள், அப்பா அவர் தான் உனக்குக் கொடுக்கும்படியாக என்னிடங்கொடுத்துப்போனார் என்று சொல்ல, அதற்கவன் சரி சரி இருக்கட்டும் நான் சொல்லவில்லை என்று சாதம் சாப்பிட்டு விட்டு வெளியே போக, தன்னுடைய தாயானவள் எதிரில் வரக் கண்டு, அவளிடம் போய் அம்மா அம்மா என் தாயார் இழக்கும் சாலையிலே ஒரு புற்றிலுள்ள ஒரு முதலாளி, என் அம்மாளுக்கு ஒருபெரிய கொப்பரை நிறைய பணத்தைக் கொடுத்தார் அதை என் தாயார் என்னையே பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லிவிட்டுப்போய்த்தன் தாயிடத்தில் அம்மா [illegible] சொல்லவில்லை என்றிருந்த தாயாரிடம் மாத்திரம் சொன்னேன் என்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு அவன் [illegible] வந்தது என்று அன்று இராத்திரி கொள்

ளம் பணியாரஞ் சுட்டு அவனுக்குத் தெரியாமல் வீட்டின் முன்புறம் போட்டுக் காலையில் எழுந்ததும் ஒரு கூடையில் [illegible] அதை [illegible] ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுக்க, அவன் இதென்ன அம்மா என்று கேட்க, அதற்கவள் அப்பா! இராத்திரி பணியார மழை பெய்தது இன்று கல்லாயிருக்குமெனச் சொல்ல, அவன் தின்று வீட்டுத் திண்ணையில் நின்று கொண்டு இருக்க அவன் சிறிய தாயானவள் போலு [illegible] திருமுனிசிப்பிடஞ் சொல்ல, உடனே திருமுனிசிப்பு ஆள்விட்டு அவனை வரும்படி செய்து ஏ ஜெயராமா நீயும் உன் தாயாரும் புதையலெடுத்தது வாஸ்தவமா என்று கேட்க அதற்கவன் ஆம் எடுத்தது வாஸ்தவந்தான் என்று கூற, உடனே திருமுனிசிப்பு, சரி இருக்கட்டும், அது என்றைக்கு எடுத்தீர்கள் என அதற்கவன், ஐயா! சமுத்திரம் பணியார மழை பெய்தது அதற்கு முதல் நாள் என்று சொல்ல, திருமுனிசிப்பு பார்த்து எப்பொழுது பணியார மழை பெய்தது, சரியாய்ச் சொல்லடா என்ன, உடனே அவன் ஐயா! [illegible] தெரியாது போயிருக்கிறது, அது வெகு [illegible] திருமுனிசிப்பு பார்த்து [illegible] சரியான விசாரணை போயிருக்கிறதென்று அதைப் போட்டுவிட்டுத் தாத்தியில் அவன் வீட்டிற்கு வரும்போது [illegible] 8-[illegible] கிணற்றில் தண்ணீர் மொண்டுக் [illegible] போன் அக்காள் மகளே! என்னை [illegible] செய்தக் கொண்டிருக்கிறாயென்னக் கையைப் பிடித்துக் கேலியாகக் கேட்க உடனே அந்தக் குமரி [illegible] அவன் வழியிலே வந்தபடி கொடுத்துப் போய் ஜெயராமனுக்குக் கோபமுண்டாகி காலைவாரிக் கிணற்றில் போட்டு விட்டு வீடு வந்து தாயாரிடத்தில் போய், அம்மா அக்காள் மகள் சுத்தம் என்னைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ள மாட்டேனென்று சொல்லுகிறாள் [illegible] அதனால், நான் அவளைத் தூக்கிக் கொண்டு கிணற்றில் போட்டு விட்டேன், நீ வந்து பார் என்று கூப்பிட, அவளோடு அவன் ஐயோ ஐயோ என்று [illegible] திரும்பு அழுதுக் கொண்டு, அதை மூடமாகப் போய் அவன் [illegible] சொல்லி அந்தப் பிணத்தை யாருக்கும் தெரியாமல் அப்புறப்படுத்தி புதைத்து விட்டு, அவனுக்குத் தெரியாமல் ஒர்

ஆட்டுக்குட்டியைத் தூக்கி அதிலேயே போட்டு விட்டு வலைவன்ற மகனை அழைத்துக் கொண்டு வீட்டுக்கு வரும்பொழுது ஜெயராமன் சீச்சனோ தன் பிரிய தாயாரிடத்தில் போய் நான் இந்த விதமாக அக்கா மகனைத் தூக்கிக் கொல்லக் கிணற்றில் போட்டு விட்டேன் என்று சொல்லி வீட்டுக்குப் போகுமுன் அவன் பிரிய தாயார் விட்டேன் திருமுனிசிப்பிடத்து சொல்ல, திருமுனிசிப்பு உடனே அவனை விசாரணைத் துக்கேட்க, அந்தவன் ஆம் வாஸ்தவந்தான் கிருஷ்ணன் காண்பிக்கிறேன் என்றழைத்துப்போய் கிணற்றைக் காண்பிக்க திருமுனிசிப்பு, எங்கே இறங்கி எடு பார்ப்போம் என்ற உடனே அவன் கிணற்றில் குதித்துத் தடவிப்பார்க்கையில் ஆட்டுக்குட்டியின் இரண்டு கொம்புகளும் இவன் கையில் தட்டுப்பட, உடனே அவன் வெளியில் வந்து சார் உங்கள் மகனுக்கு இரண்டு கொம்பு இருக்குமா? வெனக் கேட்க, திருமுனிசிப்பு பார்த்து என்னடா இவன் இப்படிச் சொல்கிறானே, என்னமோ இன்னும் பார்ப்போம் என்று எண்ணிக் கொண்டு எடு பார்ப்போமெனக் கூற, முழுகிப் அவனிறங்கிப்பார்க்க, அவன் கைக்கு காதுகளும் வாலும் தட்டுப்பட, பிறகும் வெளியில் வந்து சார் உங்கள் மகனுக்கு காதுகளும் புறு வாலும் இருக்குமா? என்று கேட்க அதைக் கேட்டு திருமுனிசிப்பு சீச்சீ இவன் பெரிய விசனமே மதிக்கக் கொண்டு எடு பார்ப்போ மெனக் கூற, உடனே அவன் மூழ்கி உள்ளே கிடந்த ஆட்டுக்குட்டியை எடுத்து வெளியே போட, திருமுனிசிப்பு பார்த்து முழித்துக் கொண்டிருக்க அவன் தாயாரவள் பார்த்து ஐயையோ எனது அருமையான ஆட்டுக்குட்டிச்செத்துப் போச்சுதே என்று மிகுந்த வருத்தப்பட, உடனே திருமுனிசிப்பு பார்த்து அம்மா நீங்கள் வருத்தப் படுவதில் சாரமென்ன இருக்கின்றது நன்று மில்லை அப்பேர்க் கொற்ற பிள்ளையைப்பெற்றிருக்கின்றீர்கள் அதற்கு யாசென்ன செய்வது என்று மனதைத் துக்கோலைப் படுத்தி வீட்டிற்குப் போகும்படி உத்தரவு செய்து அதிலிருந்து அவன் மீதும் கொல உத்தாரம் எடுக்கிறதில்லை என்றும் எடுத்தாலும் தண்டிப்பதில்லை என்றுஞ் சொல்லிக் கொண்டே போனார்களாம் இதாவது கெட்ட புத்தி கூடாதென்றும் புத்தி உள்ளவர்க் கெல்லாம் பெரிதல்ல என்பதற்கு அத்தாட்சியேயாம்.

பெண்பிராடிய விகடத்துதி

ஆசிரிய விருத்தம்.

மாடுக்குப் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடு வளர்த்தவர்
மைந்தர்முன்னிலை முழுத்தலை
தீகால மாதைக் கலியாணம் புரிந்தவர்
தட்டாண்டியுரம் சென்றவர்
கருக்கும் பேயாக்குஞ் சண்டமுடி வளர்த்தவர்
எண்ணில் பரியேறத் தகையார்
சந்ததம் பிள்ளைவனைச் சிந்தை மகிழ்ந்தவர்
என்றுமே யமனை வாழ்த்தவர்
குருக்குச் சேரியும் தந்தே போஷித்தவர்
குசேலனை பறைசேர்
அரிப்புத் தமியர் தெருவும்பயும் புரம்பையும்
ஆபரணமாய்ப் பூண்டவர்
பெருக்கு உமிழ்ச் சப்பிப்போனவர்
பெண்ணைத் தலையில் வைத்தவர்
பித்தம் பெருத்துப் போய்க் கோலமிட்டு
பேணிய செல்வராணுமே

கும்மிப் பாட்டு

பெண்ணைத் தலையில் வைத்தவளே—பெரும்
பித்தப் பெருமானை யீன்றவளே
மண்ணைச் சமைத்திட் டவளே—கல்
மருவிக் கொண்டு வெளிப்படவே

கொம்பு முளைத்தோனைப் பெற்றவளே—பச்சைக்
கோட்டு ராமனுக்கு மைத்துனனே

வம்புக்குச் சூடலையைக் காத்தவனே—தஞ்சா
வாடிக்கையை மறக்காதவனே

தலைமாலை தன்னைப் புனைந்தவனே—பிணச்
சாம்ப லெல்லாமே யணிந்தவனே
வலைவீசி மீன்பிடித் திட்டவனே—குரு
மாதுக்கு மாமனும் வந்தவனே

மாடேறி வீதி வருபவனே—இட
மானைத் தனைவிரல் கொண்டவனே
காடே வெதி என்று வீற்றவனே—இரைய
கையினி லேந்தி யலைபவனே.

விறகு வெட்டிப் பாடி விற்றவனே—வடி
வேலன் உபதேசம் பெற்றவனே
பாலை இடக் கூறு சென்றவனே—பத்மா
சூரனுக் கோடி பயந்தவனே

உ. தாவி லங்கோடு தரித்தவனே—மூன்று
கண்ணுந் தலையில் நுழைத்தவனே
கோவில் குளங்களில் நீ இருப்பா—என்று
கும்பிட்டே ருண்டருள் வாய் சிவனே

ஆனை யுரிதனைப் போர்த்தவனே—பெரும்
ஆத்தா விலைமாற் பிறந்தவனே
மானைக் கரத்தினில் வைத்தவனே—தலை
மண்டைக் கபாலத்தைக் கொண்டவனே

பிள்ளைக் கறிதனை உண்டவனே—வேத
பிரம்மன் தலைதனைக் கொய்தவனே
தென்னமூ தக்கனி கேட்டவனே—உனைச்
சிந்தித்தேன் வந்தருள் ஆண்டவனே

ஒரு கிராமத்திலே படிப்பில் தேர்ச்சியுற்றும் சங்கீதத்தில் மிக்க பிரசித்தி வாய்ந்தவருமாக ஒருவரிருந்தார். அவர் இன்னுஞ் சில லரை ஆட்களுடன் கூட ஒமொரு நாடகத்தில் இராஜபார்ட்டிலும் வேண்டுமென்ற கருத்துடையவராய் ஒருநாள் ஒரு கிராமத்தில், அவ்வூரார் ஆட்களுடன் கூடி நாடகமொன்று நடத்தத் தீர்மானித்து காவல்களில் உள்ள ஒரு கதையை நாடகமாக்கி ஆக்ஷேசப்பண்ணினர். அதில் அவன் ராஜபார்ட்டாரும் மந்திரி பார்ட்டாரும் பெத்தனையாக இருந்தமையால் அவன் ராஜ பார்ட்டார், மந்திரி ராஜ பார்ட்டாரை அழைத்து சொல்லும் போது நீ சொல்லுவதை ஆக்ஞாபிக்க, மந்திரியானவர் [illegible] கொண்டு போகக் கைதவறி செம்பு குளத்தில் விழுந்து விட மந்திரி யானவர் முழித்துக் கொண்டு அரசனிடம் போய்ச் சொல்லுகிறார் அ அ அ அ அரசே! ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ரான் அ அ அ அ அப்போ போ போ போ [illegible] க க க க கையில் இ இ இ இ இருந்த [illegible] முடிப்பதற்குள், அவன் ராஜபார்ட்டாரும் கோபமூண்டு சொல்லுகிறார் அடா [illegible] உண்டா அ அ இ இ இ இன்னோர் மட்டும் சொ சொ சொ சொ சொல்லுற செ செ செ செ செம்பு விழுந்து போச்சு என்று சொ சொ சொ சொ சொன்னு லென்னடா வென்று, மறுத்துச் சொன்னாராம். அப்போது அங்கு வந்திருந்தவர்களெல்லாம் பார்த்து [illegible] என்று சத்தம் போட்டுச் சி சி சி சி சிரித்தார்களாம். இதனால் தன்னைத் தானே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்கு அதிகாரி யோரம் அறியுக.

இப்படிக்கெல்லாம் மூலகிரிக்கின்றதுலாலாத்தரங்களெல்லாம் [illegible] வேண்டாம் யான் நின்ற இடத்திலே உட்கார்ந்தால் உட்கார்ந்த இடத்திலே படுத்தால் படுத்த இடத்திலே தூங்கினால் தூங்கின இடத்திலே எழுந்தால் எழுந்த இடத்திலே எடுத்தால் எடுத்தபடி தொடுத்தால் தொடுத்தபடி விடுத்தால் விடுத்தபடி கெடுத்தால் கெடுத்தபடி கவிபாடக்கூடியவனென அக்கொஞ்சம் கூட மயங்காமல் பேசி விட்டார்கள் ஆயினும் பாவா

இல்லை இருக்கட்டும் இனிமேலாவது மனிதருடைய தன்மையை அறிந்து பேசி நடந்து கொள்ளுங்கள் ஐயா, என்ன நான்சொல்வது.

ஐயா! ஒரு ஊரில் ஒரு ஊர்கோலம் நடந்தது அதிலிருந்த மேளகாரனோ மிகுந்த கெட்டிக்காரன் அவனுக்கோபின் அதிகம் அப்படி இருப்பதால் அந்த ஊர்கோலம் புறப்பட்டு வெளிவீதிக்கு சமயத்தில் அதிலிருந்த மேளகாரன், தேசியருகத்தை எடுத்து நல்ல ஆலாவர்னஞ் செய்து பல்லவியாகிய காவடிச்சிந்து ஒன்றைப் பாடிக் கொண்டிடவா அதைக் கேட்டுக் கொண்டிட வந்த ஒருவன் மேளகாரன் முன்னில் நின்று கொண்டு, பேஷ் பேஷ் என்று தலையை ஆட்டி அவனது கையைப் பிடித்துக் குலுக்கி தனது சேப்பிலிருந்த 10 நோட்டையெடுத்து அவனுக்கு இனாமாகக்கொடுத்து ஐயா! இதற்கடுத்த வெள்ளிக்கிழமை அன்று நம்முடைய வீட்டில் ஊர்கோலம் நடக்கப்போகின்றது, அதற்குத் தாங்கள் தான் வர வேண்டும் அதற்காக வேண்டி இந்த ஐம்பது ரூபாய் நோட்டையும் அட்வான்சாகப் பெற்றுக் கொள்ளுமென்று மறுபடியும் ஐம்பது ரூபாய் நோட்டைக் கொடுத்து விட்டுப் போய்விட, மேளகாரன் அதை வாங்கிக் கொண்டும் அந்த ஊர்கோலத்தை முடித்துக் கொண்டும் முன் அட்வான்சுக் கொடுத்தவன் வீட்டிற்குப் போய் அவனைக் கண்டு நமஸ்காரம் பண்ணி பிறகு அந்தஊர்கோலத்தில் நின்று ஒன்று எத்தனித்தான் அதாவது நாம் சென்ற ஊர்கோலத்தில் தேசியருகத்தை எடுத்து ஒரு காவடிச் சிந்து பாடினதற்கே இந்த மனிதன் சந்தோஷப் பட்டு 10 ரூபாய் நோட்டு நமக்குஇனாம் கொடுத்தது மன்னியில் அட்வான்சாக ஐம்பது ரூபாய் நோட்டும் கொடுத்தானே, இன்றுமிவனிடத்தில் உயர்வாகிய இராகமொன்றை எடுத்து ஆலாவர்னஞ் செய்து பல்லவி ஒன்றை வாசித்தால்இன்னும் என்னவெல்லாஞ் செய்ய மாட்டான் என்று மனதில் எண்ணிக் கொண்டு, [illegible] இராகத்தை எடுத்து ஆலாவர்னஞ் செய்து தியாகராஜ கீர்த்தனையின் பல்லவி ஒன்றை மிகவும் பிரயாசத்தோடு கல்யாணி நேரம் வரை வாசித்தான் அதைக் கேட்ட அந்த வீட்டுக் காரன் மிகவும் கோபங் கொண்டு அவனருகிற் சென்று, அடே மடையா நீ கல்லா வாசிப்பாய் என்று நானுனக்கு அட்வான்சாக

ஐம்பது ரூபாய் கொடுத்து விட்டு வர நீ இப்படி [illegible] இது உனக்கு ஞாயமா? அல்லது மாதுனக்குக் காசைக் கொடுப்பேனென்று எண்ணினையா? அல்லது மண்டைக் கொடுப்பேனென்று எண்ணினையா? என்று மிகவும் கோபித்து எங்கே உன் குழாயைக்காட்டு பார்ப்போமென்று வெடுக்கெனப் பிடுங்கிப்பார்க்க அதில் கெடுத்த [illegible] ஞானம் தெரிய அவனுக்கு முன் [illegible] கோபத்தைக் காட்டினாம் [illegible] பட்டா நீ இதிலிருந்த [illegible] எல்லாம் அங்கே [illegible], இதுபோல் [illegible] குழாயை அப்படிக் கொண்டுவரவா [illegible] அதற்கு மேளகாரன் [illegible] அடித்தப்போக [illegible] கிலேசத்துடன் [illegible] மிகவும் [illegible] ஐயா! முதலாளி கோபிக்க வேண்டாம், குழாய், [illegible] இருக்கும் இந்த [illegible] விட்டு [illegible] ஒரு [illegible] இராகம் வாசிக்கத் [illegible] வாசிக்கிறேனென நம்பவும் [illegible] இல்லை இல்லை! சொல்ல [illegible] சொல்ல [illegible] வீட்டுக்காரன் [illegible] கொண்டுஇந்தக்குழாயைக் கொண்டு [illegible] அப்படி வேறு ஏதாவது அதிலிருந் [illegible] வெளியில் வருமே [illegible] அதிலில்லை [illegible] வெளியில் வரவுமில்லைபோனதுபோகட்டும் [illegible] போய் சென்று அங்கே உனது குழாயைக்கொண்டு [illegible] இல்லாவிடில் இதனிறைய இராகத்தை [illegible] அநுமதியில்லையென்றால் என்னுடைய [illegible] விட்டு ஓடிப்போ என்று கடிந்து சொல்ல [illegible] இன்னுக்குப் பதில் சொல்ல முடியாதென [illegible] ஐயா! நான் வீட்டிற்கு [illegible] குழாயை [illegible] எடுத்துக் கொண்டு வந்து [illegible] வீட்டிற்குப் போனது போல் போய்வந்து [illegible] சென்று ஊர்கோலத்தில் [illegible] கையில் வைத்து [illegible] எடுத்துக் காவடிச்சிந்து ஒன்றுபாட அதைக் கேட்டுவீட்டுக்காரன் மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடன் அவனருகிற் சென்று பேஷ் [illegible] என்று தலையை ஆட்டி இப்போது பார்த்தையா! எப்படி [illegible]

சிறந்த குழாய் என்றும் அப்போது இக்கினவினை எமாத்திட் தானே பார்த்திர வென்றும் கேட்க மேளகாரன் ஐயா! அப்போது குழாயைச் சின்னப் பையன் போய்த் தெரியாமலெடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டான் இப்போது நானே நேராகப் போய் எடுத்துக் கொண்டு வந்த குழாய் இது ஆதலால் நாங்கள் செய்தது பிசகுதான் அதைத் தாங்கள் தான மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி அவன் மனது திருப்தியாகும் பொருட்டு தெம்மாங்கு இல்லாத டப்பா காவடிச்சிந்து இந்தஸ்தான் முதலியவைகளை வாசித்து, அவனைச் சந்தோஷப்படுத்தி அவனாலே நல்ல நல் சன்மானத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தானும் அதாவது சமையத்திற்குத் தக்கபடி நடந்து கொள்ளவேணுமென்றும் மூர்க்கர்களுக்கு ஒரே புத்தி என்னும் இல்லாத டப்பா முதலியவைகளிலேயே உலகிற் பிரியமதிகம் என்றும், இதனால் காட்டப்படுகிறது ஆதலால் மேற்கூறிய தெம்மாங்கு இல்லாத டப்பா காவடிச்சிந்து இந்தஸ்தான் ஆகிய பாடல்களையே முக்கியமாகப்பாடுஞ்செய்யு கர்நாடகப் பாடல்களாகிய, தேவாரம், திருப்புகழ், தாயுமானவர் முதலியவைகளை மறக்கவுமாய் அடியேன் மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொண்ட விண்ணப்பக் கதை இது.

ஐயா! ஒரு நாள் ஒரு வீட்டில் பாட்டுக் கச்சேரி நடத்த வேண்டுமெனத் தீர்மானித்து பாடகஸ்தர்களை அழைத்து வந்து மனையிலுட்கார வைத்து அவர்க்கு வேண்டிய சப்ளை எல்லாஞ் செய்து பஜனையை ஆரம்பிக்கச் சொன்னார்கள் உடனே பாடகர்கள் அவரவர்களின் ஆயுதங்களாகிய பிடில் தம்பூர் ஆர்மோனியம் இவைகளைச் சுதி சேர்க்கலாயினர் அதில் மிருதங்கம் வாசிக்கக் கூடியவர் அவருடைய மிருதங்கத்தை அவிழ்த்து சுதிசேர்த்து கும்காரங் கொடுக்கும் தொப்பிக்கு சாதம் வைக்க வேண்டுமென்று அந்த வீட்டுக்காரனை அழைத்து ஐயா! தொப்பிக்கு சாதம் கொஞ்சம் கொண்டு வாருங்க ளென்று சொல்ல அதனைக் கேட்டு ஏனையா மிருதங்கம் சாதங்கூட சாப்பிடுமோ? என்று மூடத்தனத்தினால் கேட்க அதற்கு மிருதங்கக்காரன், இவன் விளையாட்டாகக் கேட்குறான் ஆதலால் நாமும் விளையாட்டாகச் சொல்லுவோம் என்று

எண்ணி ஆமாம் சாப்பிடும் அதிலும் மிருதங்கத்திற்கு, நல்ல நெட்டைச் செழுமியாகச் சமைத்து பருப்புக் கடைந்து இரசமும் வத்திக்குழம்புங் கூடக் கொஞ்சங் சாப்பிடுமென்று சொன்னான் அதைக் கேட்ட மூடனாகிய வீட்டுக்காரன் சரியென்று நம்பிக்கொண்டு அவ்வு நெட்டைச் செழுமியாகப் பார்த்து வடித்து சமைத்து பருப்புங் கடைந்து இரசம் வைத்து, ஒருபெரிய குண்டான் நிறைய எடுத்து இந்த ஆறுக்குக் காணும்படியாகப் போட்டு, எடுத்துக் கொண்டு வந்து மிருதங்கக்காரன் முன்னே வைத்து ஐயா! இக்கிருந்து சாப்பிடச் சொல்லுங்கள் [illegible] அதைக் கேட்ட மிருதங்கக்காரன், ஆச்சரியமுடையவனாய் அந்த மூடனை [illegible] இப்படிக் கேட்கிறது என்னென்றெண்ணி, நல்லது நீங்கள் [illegible] போய் அப்பாலே வாருங்கள் அதற்குள் மிருதங்கம்சாப்பிட்டுவிடும் [illegible] சொல்ல [illegible] சொல்லுகிறீரென்று மூடன் [illegible] மிருதங்கக்காரன் ஐயா! [illegible] பட்டது, அன்றியும் அது ஆனிருந்தால் [illegible] ஆதலால் நான் சொன்னேன் என்றான் [illegible] உடனே வீட்டுக்காரன் சரிசரி என்று எழுந்து வீட்டிற்குள் போக அதற்குள் அந்த [illegible] சாதத்தைப் பூராவும் சாப்பிட்டுவிட்டு குண்டானைக் கழுவி வைத்து இருக்க வீட்டுக்காரன் வந்து பார்த்து ஆச்சரிய முற்றப் பிறகு பாட்டுக் கச்சேரியை நடத்தச் சொன்னதும் அதன் பிறகு அந்தப் பாடகஸ்தர்களெல்லாம் பாடிவிட்டு அவரவர் வீட்டிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் இதனாலறிய வேண்டியது மூடருக்கு [illegible]

ஐயா! ஒரு ஊரில் [illegible] அவருக்கோர் [illegible] பரியாயம் [illegible] ஒரு [illegible] வேண்டுமென்று நினைத்து [illegible] அதற்கு [illegible] புதுத்தில் பாடிக் கொண்டு, அதற்கு [illegible]

[illegible] தர்ப்பாசனையும் [illegible] காலையும் [illegible] போட்டு [illegible] ஒரு போட்டியை [illegible] தனக்கு வேண்டிய ஆள் [illegible] கொடுத்து [illegible] பெண் பார்த்து வரும்படியாக அனுப்பி இருக்கிறார் இது [illegible] இருக்க அந்த ஊருக்கு [illegible] ஒரு [illegible] தனவந்தனுடைய மகளுக்குத் [illegible] அவன் [illegible] [illegible] பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து [illegible] விட்டேனென்று [illegible] பெற்றிருந்தாரு [illegible] அந்தப்பெண்ணை [illegible] ஒரு [illegible] அவன் தனக்கு வேண்டிய ஆள்வசம் கொடுத்து இதற்குத் தக்க மாப்பிள்ளையைப் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறதென்று அனுப்பி இருந்தான் இப்படியிருக்க மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் பார்க்கப் போன இருவர் [illegible] ஒரு [illegible] குளக்கரையில் சந்தித்தார்கள். [illegible] [illegible] பெண் வீட்டுக்காரன் ஐயா தாங்கள் யார் இங்கு [illegible] புறப்பட்டீர்களென்று வினவ அதற்கு [illegible] மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரன் ஐயா யாங்கள் [illegible] மாப்பிள்ளைக்கு பெண்பார்க்க வந்திருக்கிறோமென்று சொல்லி விட்டு, நீங்கள் யார் எங்கே [illegible] என்று புறப்பட்டீர்களென்று வினவ அதற்கு அவர்கள் ஐயா யாங்களும் [illegible] பெண்ணிற்கு மாப்பிள்ளையைப் பார்க்கத் தான் வந்திருக்கிறோமென்று பதில் சொல்லி அவர்கள் கையிலிருந்த [illegible] [illegible] அவர்களும் அவர்கள் [illegible] கண்டுபிடிக்க [illegible] பார்த்து இந்தப் பெண்ணுக்கும் அந்த மாப்பிள்ளைக்கும் தான் பொருந்த மென்று இருவர்களும் கலந்து பேசி [illegible] மாற்றிக் கொண்டும், அவரவர்கள் கொண்டு வந்த [illegible] ஒருவருக் கொருவர் மாற்றிக் கொண்டும், முகூர்த்த [illegible] கொண்டும் அவரவர்கள் வந்த [illegible] அவரவர்கள் [illegible] [illegible] கூறி [illegible] கண்டிக்க அவர்கள் [illegible] [illegible] விட்டோம்

மென்றும், தாம் தான் கெட்டிக்காரத்தனமுடையவனென்றும் மனதிலெண்ணியிருந்த [illegible] அதின் பிறகு [illegible] கன் அன்றையத்தினம் பெண்ணை [illegible] கொண்டு மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குப் போய் முகூர்த்தத்தை முடித்துக்கொண்டு அவரவர்கள் அவரவர் வீடுகளுக்குப் போய்விட்டார்கள். அன்று போக மறு நாள் போக மூன்றாவது நாள் பள்ளி அறையில் சயனித்திருக்கும் போது [illegible] புருஷனவர் [illegible] மூக்கை எங்கே [illegible] [illegible] என்னவோ ஒன்றுந்தெரிய வில்லை ஆகிலுமிருக்கட்டும் இதற்கொரு யோசனை உண்டு [illegible] மூக்கைப் பார்த்து விடுவதற்குள் நாமே காட்டிச் சொல்லி விடவேண்டு மென்னி உள்ளே புருஷன் [illegible] வைத்திருந்த [illegible] [illegible] ஒரு [illegible] ஐய ஐய [illegible] ஐய ஐய [illegible] விட்டேனே என்று [illegible] காட்டிக் காட்டியும் [illegible] மூக்கையறாப் பேசினள். உடனே அதைக்கண்ட புருஷன் மனக்கிலேசத்தோடே [illegible] விட்டேனே என்ற வருத்தத்துடன் [illegible] எதிரில் வந்து [illegible] ஐய [illegible] ஏமாந்து விட்டேனே ஐய ஐய [illegible] ஏமாந்து விட்டேனே என்று குதித்து [illegible] [illegible] ட, உடனே அவளுக்கு கோபம் அதிகரித்து, [illegible] மரக்காலையே சொத்திக்கையைக் கீழே [illegible] விட்டு இது என்ன வாழுமோ இது என்ன வாழுமோ இது என்ன வாழுமோ என்று சொல்லிக்கொண்டு [illegible] மாடத்தை ஒற்றைக் கையை [illegible] அவன் [illegible] [illegible] ஒருவருக்கொருவர் [illegible] பட்டென்பதே நியாயம்.

இராணிக்கும் தாதிக்கும் தர்க்கம்

ஓர் தேசத்தைப் பரிபாலித்துவரக்கூடிய மகாராணி தன் [illegible] அலங்கார மாடியின் மீதுள்ள [illegible] உலர்த்திக் கொண்டிருக்கும் போது தன்னுடைய தாதியைப்

[illegible] அவர் [illegible] செய்தவன் [illegible] பதில் சொல்ல அதைக் கேட்ட அரசன் [illegible] [illegible]

பல்லவி

[illegible]

அநுபல்லவி

[illegible]

சரணம்

[illegible]

[illegible]

பல்லவி

[illegible]

அநுபல்லவி

[illegible]

சரணம்

[illegible]

தான அடுத்திருந்தவன் போய்க்கும்பிராமணனிடமிருப்போய்
அந்தத் திருவிளையின் மீது உட்கார்ந்துக் கொண்டு சில இரகசிய
விஷயங்களைப்பேச ஆரம்பித்தார்கள் அதாவது (விகடன்) பக்கரம்
பக்கரம் பக்கத்திலிருக்கிறார். மெதுவாகப் பேசும் இஞ்சாதி என்றும்
கொஞ்சங்கூட கிலேசிக்காமல் தானே தைரியமாகப் பேசச்செய்
கிறது, சகல இதை அவர்கள் தெரிந்துக் கொண்டா லென்ன செய்
கிறது அப்போது அவனிடம் உதை வாங்க வேண்டும் [illegible]
இந்த அப்போது அவனிடம் உதை வாங்க வேண்டும் என்று அந்த திருவிளையில்
இதையெல்லாம் மகா பெருத்த பக்கரமென்று அந்த [illegible] கொஞ்சம்
இருந்த பிராமணனின் காதுக்கு கேழ்க்கும்படியாக கொஞ்சம்
உரத்துச் சொன்னான் அந்த பிராமணனுடைய காதிற்கு கேட்டு
பிராமணன் அட்டே சுவிதா இவனுக்கு இவனுக்கு என்னவென்று
[illegible] கேட்க, அதற்கவன் சாமி இவனென்று பக்கரன் இவன்
இந்த [illegible] தன்னுடைய சாக்கிற் போய் இப்போதுதான்
வந்திருக்கின்றானென்று சொல்ல, பிராமணனைக் கேட்டு
விகடனைப் பார்த்து அடே இதற்குள் சாப்பிடுகின்றார்களே அவர்க
ளுக்கென்னவென்று கேட்க, அதற்கவன் சாமி இவர்க
ளெல்லாம் [illegible] பக்காளிகள் தான் என்று சொல்ல அதுகேட்ட
உடனே அவனுக்குக் கோபமதிகரித்து பளிச்சென்று உள்ளே
அருந்து அங்கு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த விகடனின் இலையிற்
[illegible] யதை என்று உதைத்து பட்வார்களெல்லாம் ஆமாட்டுத்
தாவோ ளிகளா உங்களுக்கு இவ்வளவு அகந்தையா? என்று இட்டு
வெளியே விரட்டி விட அவிவேகமுள்ள அந்த பெரிக்க முடியாமல்
[illegible] இருக்கும் இப்படி அடித்து விரட்டினீரென்று கேட்க அதற்கு
சுவாமி எனக்கு இப்படி [illegible] தக்க சப்படன்னே
பிராமணன் அப்பட்டத் தாக்ஷிண்யம் [illegible] ஆம்பட்ட
பெர்களம் என்றார் அதற்கவர்கள் [illegible] கேட்க, அதற்குபிராமணன்
சொன்னது உங்களிடம் கூறியது [illegible] பக்காளி என்று கையால்
இதோ இவ்விருக்கின்றானே [illegible] உதை புகைத்து அரந்திவிட
காண்பித்து பின்னும் [illegible] கேஷ் அம்பட்டனையே விகடனைப்
அவ்வுதையைப் பெற்றும் சொல்லாததேன்? என்று கேட்க அதற்
பார்த்து அடே நீ இப்படி [illegible] வீட்டுக்கு வந்து சாப்பிடலாகுமா
என்று அடித்தான் [illegible]

[illegible] பாரிப்பதச் செய்தியென்று சொல்ல அதை அப் [illegible] வாங்கின உதையையும் மறந்துவிட்டுக் கொண்டிருக்கு [illegible] அவர்கள் [illegible] போய்ச் சேர் [illegible] இதைப்போல் [illegible] என்பதைக் [illegible] இதன் கருத்து.

பூபதி நகரில் [illegible] என்று ஒருவனிருந்தான் அப்படி இருக்க [illegible] ஒரு விகடமுள்ள சாமர்த்தியக்காரனை மற்றொருவன் பார்த்து அப்பா! நீ ஏதோ இத்தனை [illegible] யிருக்கச் சாமர்த்தியக்காரனென்பதாகக் கேள்விப்படுகின்றேன் [illegible] தெரியக்கின்றேன் அந்தப்படி உன்னால் செய்து கொண்டு வரமுடியுமா? என்று கேட்க அதற்கவன் அதென்ன [illegible] கொற்றதென்ன என்று கேட்க அதற்கவன் அப்படி [illegible] இன்றைக்கே இந்த விட்டு ஆசாமி இவனிடத்தில் போய் [illegible] கம் ஒரு ஒருஅணா காசு வாங்கிக் கொண்டு வந்து விட்டால் [illegible] மிருக்க சாமர்த்தியக்காரன் தான் என்று சொல்ல உடனே [illegible] அதைக்கேட்டு இதைத் தானொரு பெரிதாகக் கொள் [illegible] சன் [illegible] ச்சென்றெழுந்து தாங்கள் இவ்விடத் [illegible] பே [illegible] வாங்கிக் கொண்டு வரும் [illegible] என்று [illegible] உடனே [illegible] குட்டிகளின் [illegible] தன்னுடைய [illegible] பல்லக்காட்டிச் [illegible] மாத்திரம் [illegible] அதற்கு ஆசாமி [illegible] கொண்டிருக்கிறது [illegible] கேட்க. அதற்கு [illegible] பெயரொன்றும் இல்லை என்னுடைய [illegible] பெண்களெல்லாம் கதையைச் சாற்றியிருப்பு அந்தத் தெருவில் [illegible] னத்திற்காகப் போய் இருக்கிறார்கள் ஆனதால் [illegible] காகிலே இப்போது தாங்கள் ஒரு ஒரு அணா [illegible] கொடுத்தால் போதுமானது என்றுசொல்ல ஆசாமி அதைக்கேட்டு [illegible] மனம்வைத்து சொல்லுகின்றதாவது அப்பா! நீ [illegible]